Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 74 (3324)

СЕРЕДА 21 квітня 2004 року

ОФІЦІЙНО

Мета і завдання — спільні

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир Литвин прийняв Генсека НАТО

Тематика, пов'язана з відносинами Україна—НАТО, постійно в центрі уваги українського парламенту. Про це Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував Генерального секретаря НАТО Япа де Хооп Схеффера, який перебував у Києві з одноденним офіційним візитом.

Як повідомила керівник прес-служби ВР Вікторія Шведова, В. Литвин відзначив, що План дій Україна—НАТО і Цільовий план на 2004 рік багато в чому збігаються із завданнями, що їх ставить перед собою Україна. Глава парламенту також заявив, що Київ чекає чіткіших сигналів стосовно поглиблення співробітництва з НАТО.

(Закінчення на 2-й стор.).

У КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ

Партії розгляне суд

Учора Конституційний Суд розпочав розгляд справи за зверненням 70 народних депутатів про визнання невідповідності Основному Законові низки статей Закону України «Про політичні партії в Україні».

Неконституційними ці положення депутати вважають тому, що встановлені ними вимоги щодо підтримки створення політичної партії підписами не менш як десяти тисяч громадян, сплати реєстраційного збору, реєстрації обласних, міських, районних організацій у більшості областей України, анулювання реєстраційного свідоцтва, обмеження у фінансуванні порушують конституційні права громадян на свободу об'єднання в політичні партії.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ХЕРСОН

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Як ви ставитеся до заповідників і національних парків?

Наталя ЯСИНЕЦЬКА, заступник директора з наукової роботи заповідника «Асканія-Нова»:

— Нині їм уваги приділяють стільки, скільки вистачає грошей.

Марина ЗДОРОВЕЦЬ, провідний спеціаліст управління екологічної безпеки області:

— Потребує вдосконалення законодавча та нормативна бази.

Василь ТИМОФЄЄВ, пенсіонер:

— У занедбаному, засміченому Придніпровському парку дедалі більше з'являється дво-, триповерхових «хатинок». Під забудову крамничок вирубують дерева.

Розпитувала Алла БРУСИЛОВА.

ВРОЖАЙ-2004

Менше зерна та вина

Як уже повідомляв «ГУ», половину посівів на ланах Херсонщини вразили несподівані квітневі заморозки — температура на ґрунті в окремих районах знижувалася до мінус 12 градусів.

За словами заступника начальника облсільгоспуправління Олександра Ярмака, пошкоджено до 40 відсотків площ озимої пшениці, до 50 відсотків — озимого ячменю та ріпаку. Повністю загинули сходи ярового ячменю, гірчиці, картоплі.

Не краща ситуація і в садово-виноградарській галузі — морози під час цвітіння знищили зав'язь на 4,5 тис. га ранніх сортів персиків та абрикосів, постраждало 6,2 тис. га виноградників. Залишається покладати надії на середні та пізні сорти кісточкових.

Тим часом втрати зерна область може компенсувати овочами — перспективу цієї галузі довели фермерські та приватні господарства, кількість яких на Херсонщині б'є рекорди. В овочівників є значний резерв, переконаний голова обласної асоціації фермерів Микола Халупенко. Адже торік, за середньообласної рентабельності галузі 19 відсотків, в окремих господарствах досягнуто стовідсоткової рентабельності. Насамперед — за рахунок використання якісного насіннєвого матеріалу та застосування крапельного зрошення.

Розвитку овочівництва сприяє і попит на продукцію, що зростає, — переробні підприємства вже нині авансують господарства, укладаючи угоди на майбутній урожай, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.**

Угоду про формування ЄЕП ратифіковано

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 квітня

Парламент учора ратифікував угоду про формування Єдиного економічного простору із застереженням: Україна братиме участь у формуванні та функціонуванні ЄЕП у межах, що відповідатимуть Конституції України. А також ратифікував договори між Україною і Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон, про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Після відкриття засідання «Наша Україна» і БЮТ одразу попросили півгодинну перерву. Після перерви з повідомленням від «Нашої України» виступив народний депутат Сергій Соболєв. Він оголосив, що на виборах міського голови Мукачевого переконливу перемогу здобув народний депутат Віктор Балога, за якого проголосували понад 19 тисяч виборців. Це задокументовано у протоколах дільничних комісій, оригінали яких збережені. Його суперник набрав на 5 тисяч голосів менше.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про Батьківщину розповість чеське радіо

З цього тижня на хвилях Чеського радіо—Радіо Регіна, яке здійснює мовлення на території Праги, щопонеділка виходитиме в ефір передача українською мовою. Призначена вона насамперед для українських робітників. До програми українських передач увійдуть випуск новин, інформація про події в Україні, а також корисна інформація про життя в Чехії.

Я ВАМ ПИШУ...

Піднімемо наше виробництво

Чому гальмується прийняття закону про сприяння дрібному і середньому виробництву та їх захист від монополістів? Адже від нього багато в чому залежить наш добробут. Тим часом наша країна перетворилася на ринок збуту чужої застарілої продукції, стала постачальником сировини та дешевої робочої сили. А прогрес нашої економіки залежить від становлення виробництва, використання в ньому науково-технічних розробок. Ми ж втрачаємо своїх учених, конструкторів, віддаючи їх до закордонних лабораторій.

Олександр ВЛАСЕНКО.

Тернопіль.

АКЦІЯ

Охороняймо Тузлу разом!

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Редакція нашої газети проводить акцію «Охороняймо Тузлу разом!». Її мета — допомогти українським прикордонникам створити належні умови для культурного дозвілля. Постійні передплатники «ГУ» подружжя пенсіонерів Кайфіни Станіслава Іванівна та Володимир Андрійович передали в подарунок заставі книги зі своєї домашньої бібліотеки.

Чекаємо на нових послідовників.

У НОМЕР

Порт іде на рекорд

За перші три місяці 2004 року колектив Маріупольського морського державного порту переробив 3 мільйони 97 тисяч тонн вантажів. Це на 22 відсотки більше, ніж за такий само період минулого року. Такого результату досягнуто вперше за майже 115-річну історію підприємства. Свій «внесок» у зростання обсягів переробки вантажів зробили місцеві металургійні комбінати імені Ілліча та «Азовсталь», які збільшили обсяги експорту, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Повертають зір фронтовикам

Напередодні Дня Перемоги Одеський інститут очних хвороб і тканинної терапії імені В. Філатова розпочав незвичайну акцію. Тут виконують безплатну імплантацію штучних кришталиків ока учасникам та інвалідам Великої Вітчизняної війни, які мешкають в регіоні. Вартість високоякісних кришталиків американського та німецького виробництва досить висока (до 500 доларів), тож оплатити такі матеріали мало хто спроможний. Отож інститут, заручившись фінансовою підтримкою Кабміну та Академії медичних наук України, взяв усі турботи з відновлення зору ветеранів на себе. Благодійна акція триватиме три місяці, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Вода дарує струм

Виповнилося п'ять років із дня пуску Олександрівської гідроелектростанції. За цей час вироблено 66,5 мільйона кіловат-годин електричної енергії. Вже у квітні план першого півріччя 2004 року виконано на 71 відсоток. За рік сподіваються виробити понад 19 мільйонів кіловат-годин електроенергії. Такого показника передбачається досягти завдяки заповненню Олександрівського водосховища до рівня 10 метрів. «Тоді обладнання запрацює з цілковитою віддачею», — зазначає беззмінний начальник Олександрівської гідроелектростанції Анатолій Блануца, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

Коротко про важливе

Учора

■ У Києві проведено «круглий стіл» на тему «Агресивність на телеекрані: оцінка фахівців». Акцію організовано Українським центром політичного менеджменту.

Сьогодні

■ У Борисполі відбудеться церемонія вручення ордерів на 26 нових квартир військовослужбовцям, звільненим у запас.

Завтра

■ Столичний театр імені Франка покаже прем'єру вистави «Істерія» — про Зигмунда Фрейда, котрого грає Богдан Ступка. Постановка Григорія Гладія (Канада).

СПОРТ

Найсильніші зібралися в Києві

Важка атлетика. Учора в Палаці спорту столиці України розпочалися 83-й чоловічий та 17-й жіночий чемпіонати Європи. Ці грандіозні події зібрали рекордну кількість спортсменів: 186 чоловіків і 112 жінок із 34 країн континенту.

Окрім нагород на чемпіонатах, котрі триватимуть до 25 квітня, будуть розіграні також олімпійські ліцензії. Щоправда, збірні України вже здобули максимум путівок (дев'ять) до Афін ще раніше. Тому боротимуться тільки за високі місця. До речі, вхід до Палацу спорту вільний.

«Земля любові нашої»

Таку назву мав творчий звіт майстрів мистецтв та художніх колективів Луганської області 6

Сьогодні в Києві проходить форум демократичних сил «За стабільне майбутнє»

Мета і завдання — спільні

Володимир Литвин прийняв Генсека НАТО

(Початок на 1-й стор.).

«У нас велике бажання розширювати і поглиблювати співробітництво, — заявив Генсек НАТО. — З боку альянсу є відданість ідеї розвитку стратегічного партнерства, яке відповідатиме інтересам України та НАТО». Він підкреслив важливість ролі нашої держави у миротворчих операціях на Балканах, в Іраку й Африці. В. Литвин, торкаючись теми перебування українців в Іраку, зазначив, що це питання також перебуває в центрі уваги парламенту. «Нам потрібно чітко знати перспективи операції в Іраку», — сказав Голова ВР.

Під час інших зустрічей із політичним і військовим керівництвом країни Яап де Хооп Схеффер обговорив питання загальної безпеки, внутрішньополітичні події в Україні, розвиток демократії. Йшлося і про свободу слова як одну з демократичних цінностей, на яких базується НАТО: «Ми сподіваємося, що Україна приділятиме належну увагу саме цим питанням». Особливо були відзначені два документи — Угода з надання допомоги НАТО у проведенні операцій з боку України, а також Меморандум про військово-транспортну авіацію, який очікує на ратифікацію.

Щодо рівня комісії Україна—НАТО на саміті у Стамбулі, то його ще не визначено, хоча він може бути найвищий. «Усе в руках України», — зауважив Генсек НАТО. Це був перший візит Яапа де Хооп Схеффера, проте не останній: «Міністр закордонних справ запропонував мені покататися на ковзанах, а для голландця — це друге життя».

Яна СТАДІЛЬНА.

Травневі плани МПА

Третє засідання україно-литовської міжпарламентської асамблеї відбудеться у травні у Вільнюсі

Про це сторони домовилися під час візиту до України тимчасового виконувача обов'язків Президента Литовської Республіки, Голови Сейму Артураса Паулаускаса. Учора відбулася його зустріч із членами української частини міжпарламентської асамблеї, яку очолює Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк.

За словами А. Мартинюка, у ході майбутнього засідання парламентарії планують намітити конкретні кроки, спрямовані на розвиток такого формату співробітництва. Нині обговорюють можливість залучення до роботи асамблеї третьої сторони —Польщі. На думку Адама Мартинюка, звернутися з відповідною пропозицією до польських колег можна буде вже після проведення вільнюського засідання МПА. А. Паулаускас на зустрічі зазначив, що Вільнюс має великий досвід такого співробітництва з багатьма країнами, насамперед з Польщею. Він висловив надію, що й робота україно-литовської МПА буде ефективна, спрямована на конкретний результат, зокрема у торгово-економічних відносинах. А. Паулаускас зазначив, що наслідки розширення Євросоюзу хвилюють не лише Україну, а й 10 країн-кандидатів, і тут «потрібні конкретні рішення».

Ернест Нусер присягу склав, але результати виборів ставлять під сумнів

Якщо сам процес голосування під час повторних виборів Мукачівського міського голови 18 квітня проходив без особливих ексцесів, то їх не бракувало під час підбиття підсумків голосування. Супроводилося це погромами на кількох виборчих дільницях та сутичками, що переростали у бійки. Побито шістьох народних депутатів.

За офіційним повідомленням голови Мукачівської територіальної виборчої комісії Юрія Перести на позачерговій сесії міської ради, що відбулася в понеділок, 19 квітня, із 61 610 виборців міста бюлетені для голосування отримали 39 032. Участь у голосуванні взяли 38991. 6926 бюлетенів визнано недійсними.

Юрій Переста вручив посвідчення мукачівського міського голови Ернесту Нусеру, за якого, за підрахунками територіальної виборчої комісії, проголосували 44,66 відсотка виборців. Його суперник Віктор Балога набрав, за цими ж підрахунками, 31,49 відсотка голосів, або на 5132 голоси менше.

Прес-служба Комітету виборців України повідомляє, що вибори міського глави проводилися з порушеннями певних стандартів вільних і прозорих виборів. КВУ стверджує про фальсифікацію результатів виборів.

З'ясувати дійсний перебіг подій навколо мукачівських виборів має комісія Верховної Ради України на чолі із заступником Голови ВР Олександром Зінченком.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Й ув'язненим потрібна робота

Перший космонавт України, народний депутат Леонід Каденюк відвідав у своєму виборчому окрузі Сокирянську виправну колонію.

Нині позбавлені волі не мають роботи, а тому — і засобів для життя. Майстерні колонії можуть запропонувати камінь черепашник, який ув'язнені розробляють у багатокілометрових підземних каменоломнях. Але така продукція великого збуту не має. Адміністрація установи хоче задіяти свій контингент у сільськогосподарському виробництві. Про що і йшлося на зустрічі з народним обранцем.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ФОТОФАКТ

На ВАТ «Алчевський металургійний комбінат» (Луганська область) проводиться великомасштабна реконструкція. На будівництві щодня працюють 1500 робітників. Перша черга реконструкції повинна завершитися в серпні 2005 року. Загальні витрати на повну реконструкцію становитимуть 400 млн. доларів. Їх вкладає «Індустріальний союз Донбасу» разом з іноземними інвесторами. З нагоди монтажу перших колон каркаса будівлі відділення безперервного розливання сталі відбувся мітинг сталеварів.

На знімку: під час мітингу на ВАТ «Алчевський металургійний комбінат».

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Угоду про формування ЄЕП ратифіковано

Ранкове засідання 20 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Проте територіальна виборча комісія оголосила інші результати, що є порушенням базового принципу Конституції. За словами Сергія Соболєва, організовані групи молодчиків влаштовували у місті дебош, жорстоко побили народного обранця, хірурга зі світовим ім'ям Миколу Поліщука, а також інших парламентаріїв. «Фракція «Нашої України», — заявив С. Соболєв, — вимагає від Президента як гаранта Конституції відновити законність у Мукачевому». Була поставлена вимога заслухати інформацію Міністра внутрішніх справ Миколи Білоконя і глави адміністрації Президента Віктора Медведчука. Вносили пропозицію заборонити діяльність СДПУ(о), яка, за словами Сергія Соболєва, стала ініціатором грубого порушення виборчого законодавства.

На цю заяву відреагували народні депутати Нестор Шуфрич (СДПУ(о), який спростував і заперечив факти, наведені його колегою, Олександр Турчинов (БЮТ), позафракційний Павло Качур, Сергій Гмиря (КПУ), які закликали докладно розібратися в ситуації, виявити причини, встановити справедливість і покарати винних.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував, що у Мукачевому працює група народних депутатів під керівництвом Олександра Зінченка, який доручено в усьому розібратися, з нею він підтримує постійний телефонний зв'язок. Володимир Литвин повідомив, що направив запит міністру внутрішніх справ. Головуючий наполягав до розгляду цього питання повернутися в середу. Парламентарії проголосували за постанову про дострокове припинення повноважень народного депутата Івана Четверікова, який помер. А затим Володимир Литвин запропонував зібратися керівникам фракцій, депутатських груп та голів комітетів на погоджувальну раду.

Після засідання погоджувальної ради Володимир Литвин оголосив результати: на вечірньому засіданні заслухати міністра внутрішніх справ та голову СБУ про події в Мукачевому. А в середу повернутися до цього питання, отримавши повну інформацію.

Голова парламенту поінформував про вихід із фракції «Регіони України» Володимира Сівковича, а з «ПППУ—Трудова Україна» — Сергія Бичкова. Колеги щиро поздоровили народних депутатів Михайла Полянчича, Сергія Олексіюка і Миколу Будаг'янца з днем народження і побажали їм успіхів та доброго здоров'я.

Михайло Полянчич

Сергій Олексіюк

Микола Будаг'янц

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Про що там думала Держдума

Зі скандалу розпочалося засідання Державної думи Росії. Депутати від фракцій ЛДПР, «Родіна», КПРФ спробували вилучити з порядку денного ратифікацію трьох документів: договорів між РФ та Україною про державний кордон, про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки та Угоди про формування Єдиного економічного простору. Депутат Микола Павлов («Родіна») заявив, що в Україні здійснюється політика етнокультурного геноциду, росіянам не дають розмовляти і слухати телепередачі російською мовою. Депутат Костянтин Затулін запропонував Державній думі прийняти заяву «Про ставлення до законодавчого оформлення присутності збройних сил НАТО на території України». У заяві зазначено, що Україна «встановила правила, які полегшують швидкий доступ військ НАТО на свою територію, зокрема й для наступальних операцій».

Проте парламент, більшість якого становить проурядова «Єдина Росія», вирішив, що ратифікація відбудеться. Згідно з розпорядженням президента Володимира Путіна подавати документи на ратифікацію в обох палатах Федеральних зборів буде міністр закордонних справ Сергій Лавров.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР, НА 16.15, ЗА ПОПЕРЕДНІМИ ДАНИМИ, ДЕРЖДУМА РАТИФІКУВАЛА УГОДУ ПРО ЄЕП.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Вітер політичних змін

«Трудова Україна» підтримає кандидатуру Прем'єр-міністра Віктора Януковича на президентських виборах. Про це заявив лідер партії Сергій Тігіпко під час церемонії нагородження переможців конкурсу читацьких ідей «Україна, про яку ми мріємо». Однак остаточне рішення, зазначив С. Тігіпко, ухвалить з'їзд, який відбудеться до 20 травня. А до цього часу проходитиме серйозна робота з напрацювання програми кандидата. «Ми хочемо побачити серйозну програму, що він робитиме до й, особливо, після виборів», — додав він. Головним доводом, за словами лідера партії, у визначенні цієї позиції було ставлення В. Януковича до політичної реформи. Без делегування повноважень партіям ніхто не буде відповідальним, і продовжиться «обслуговування чиїхось інтересів — чи то фінансово-політичних груп, чи то олігархічних». «На це вже ніхто не піде», тому політична реформа буде завершена, — впевнений С. Тігіпко.

А нагороди цього дня отримали: першу премію (комп'ютер) — Вадим Климентьєв (Дніпропетровська обл.). Другу (цінний подарунок) — Микола Камінський (Рівненська обл.). Третю (цінний подарунок) — Юрій Чорней (Чернівецька обл.) та Микола Вельма (Волинська обл.). Грошову премію отримали також автори найкращих критичних публікацій — Нестор Ларін (Харківська обл.) та Ніна Зябкіна (Донецька обл.).

Олена ГОРБУНОВА.

Вирішуватиме з'їзд

Лідер Народно-демократичної партії Валерій Пустовойтенко заявив про намір брати участь у президентській виборчій кампанії як кандидат на посаду глави держави. Наші кореспонденти звернулися по коментар до керівництва НДП.

Анатолій Толстоухов, заступник голови НДП:

— З приводу інформації про те, що лідер нашої партії Валерій Пустовойтенко балотуватиметься кандидатом на вибори у Президенти України, можу сказати таке: рішення про висунення кандидата у Президенти України від НДП записано у програмі партії. Це означає, що кожна партія має свого достойного претендента на цю високу посаду. Але приймати рішення може тільки з'їзд. Такого з'їзду в партії ще не було. Проведення його тільки заплановано. Безперечно, це питання обговорять делегати з'їзду. Але оскільки НДП входить до парламентської більшості, то, очевидно, постане і це питання. Моя позиція така: партія має підтримувати єдиного кандидата, якого запропонує більшість. Цим єдиним кандидатом може бути політик, що має найвищий рейтинг. Сьогодні таким політиком, на мою думку, є Віктор Янукович.

Олег Зарубінський, уповноважений представник фракції НДП у ВР:

— Жодного офіційного висунення єдиного кандидата у Президенти від парламентської більшості не було. Ми не проти Януковича як прем'єра, підтримували його призначення та програму. Але висунення кандидата на посаду Президента не може відбуватися кулуарно. Треба зібрати офіційні загальні збори більшості, визначитися, чи взагалі вона є, дати змогу кожному депутатові подискутувати і зробити вибір на користь певної кандидатури. Валерій Пустовойтенко був присутній на зустрічі з Леонідом Кучмою, але жодного голосування там не було.

Анатолій КАРАСЬ,
Юліана ШЕВЧУК.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія ЛИСЕНКА (прес-служба Міноборони України/УНІАН).

Український контингент в Іраку є четвертим за величиною серед іноземних військових контингентів. При цьому Україна не виграла жодного великого контракту на відновлення Іраку. Зокрема, за інформацією газети «Вашингтон пост», російська компанія «Інтеренергосервіс» має мільярдний контракт з іракським міністерством енергетики, хоча російського військового контингенту в Іраку немає.

На знімку: український миротворець патрулює вулиці Аль-Кута, провінція Васит, Південний Ірак.

Буш шкодує з приводу рішення Іспанії вивести війська з Іраку

Президент США Джордж Буш висловив жаль з приводу рішення Іспанії вивести свої війська з Іраку в короткій телефонній розмові з прем'єр-міністром Іспанії Хосе Сапатеро, що відбулася 19 квітня. Про це повідомив журналістам у Вашингтоні прес-секретар Білого дому Скотт Маклеллан. Намір прем'єр-міністра Іспанії Хосе Луїса Родрігеса Сапатеро вивести 1,4 тис. солдатів іспанського контингенту, за словами Буша, «дасть непотрібний комфорт терористам». Водночас Буш переконаний, що це рішення не зможе вплинути на намір інших держав залишити свої військові контингенти в Іраку.

Тим часом в Іраку тривають збройні сутички. Протягом останніх днів було вбито кілька американських солдатів. Крім того, іракські повстанці знищили кілька одиниць бойової техніки і захопили джип «Хаммер».

ЧОРНОБИЛЬ

Відгомін нашої біди

Більш як 90 відсотків радіонуклідів виноситься за межі відомої Чорнобильської зони відчуження з водою. Особливу небезпеку несуть весняні водопілля. Такі потужні явища відбулися, зокрема, в 1991, 1994 та 1999 роках. 1991 року в ближній зоні ЧАЕС було зведено захисну дамбу вздовж лівого берега Прип'яті, а після потужної повені 1999 року розпочато будівництво захисної дамби вздовж правого берега, яке планується вврешті-решт завершити нинішнього року. Цієї весни пік підніманння води вже минув, і виходу води на забруднену заплавну територію начебто не очікують.

Про це, а також про введення в дію комплексу «Вектор» для поховання радіоактивних відходів, готовність пожежно-рятувальної служби до ліквідації особливо небезпечних пожеж у чорнобильських лісах йшлося нещодавно на виїзному брифінгу для журналістів керівництва МНС у 30-кілометровій зоні відчуження і зоні безумовного (обов'язкового) відселення.

А сьогодні, як ми вже повідомляли у вчорашньому числі газети, відбудуться парламентські слухання «18-та річниця Чорнобильської катастрофи. Погляд у майбутнє».

Сьогодні ж, за інформацією управління з питань взаємодії зі ЗМІ МНС України, у столичному Будинку вчителя відбудеться презентація підприємства, створеного для надання послуг інвалідам-«чорнобильцям» «Відгомін нашої біди».

Цими днями буде відкрито поліклініку у Клесові Рівненської області, споруджену в рамках чорнобильської будівельної програми. У Коростені Житомирської області відбудеться пуск газових мереж по вулиці Жовтневій та в мікрорайоні Чигирі, збудованих також за цією програмою.

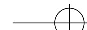
У Київській дитячій клінічній лікарні №1 відбудеться благодійна акція «Дітям Чорнобиля-2004». А в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї відкрито фотовиставку «Чорнобиль — наш біль» фотомитця Андрія Зюбровського.

За сприяння підрозділів МНС та МВС на територіях зон проводяться поминальні дні.

Громадські заходи, присвячені трагічній події, відбудуться у всіх регіонах України, у центрах соціально-психологічної реабілітації населення Чернігівської, Житомирської та Київської областей. У навчальних та освітніх закладах країни пройдуть уроки «Пам'ятай Чорнобиль».

Низку заходів планується провести повсюдно в Україні в день річниці планетарної катастрофи — 26 квітня. Про деякі з них наша газета розповість наступного тижня.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Золота рать

Стільки героїв мені бачити не випадало. Вони зібралися у столичному палаці ветеранів з нагоди 70-річчя запровадження звання Героя Радянського Союзу.

Прогулююся коридорчиками затишного палацу, шукаю знайомі обличчя. І не без радості знаходжу.

Добридень, шановний бригадире Забродський! Пробачте, забув ім'я-по батькові. Але трудовий подвиг ваш пам'ятаю. Це очолювана вами комплексна бригада гриміла в 70-ті не лише у верстатобудівній галузі. Ви і тепер при ділі — працюєте помічником нинішнього гендиректора концерну. А ще очолюєте Київську раду Героїв Соцпраці (усього у столиці 79 Героїв і повних кавалерів орденів Трудової слави).

Носом до носа зустрічаюся з Анатолієм Костянтиновичем Недбайлом. Хто не чув про цю людину-легенду! Двічі Герой Радянського Союзу, кавалер десятків орденів і медалей, у тому числі трьох орденів Богдана Хмельницького (від Леоніда Кучми). 219 разів вилітав він, льотчик-ас, на бій з фашистом — і переміг. Але мало хто знає, що 81-річний колишній комеск уже 61 (!) рік щасливо живе з Катериною Михайлівною, своїм першим коханням, котре зустрів на фронті. Але стоп захопленням — Героїв запрошують за столи. Тут офіційна частина програми (її тепло і щиро вели працівники палацу ветеранів) плавно переходила у спогади винуватців щиросердої зустрічі. До слова, першої в такому ось складі (Герої СРСР, України, Соцпраці).

Було все: ностальгія за тим, що минуло без вороття, сльози радості і сльози образи. Виправдані докори (злегка Президенту) і подяки (Сан Саничу Омельченку). Це він, за словами ветеранів, намагається звалити на себе борг держави, не спроможної забезпечити фронтовикам першочерговим: гідною пенсією і турботою про здоров'я. Але куди зникає біль і гіркота, коли на сцені з'являється «Калина», ветеранська фольклорна група! Давайте послухаємо наші пісні в їхньому виконанні. І підспіваємо. Коли ще доведеться зустрітися. На День Перемоги — неодмінно. І так хочеться, щоб не на один.

Зустрінемося! І не лише з Героями, а з усіма учасниками Великої Вітчизняної, які не дозволили з України зробити колонію з родючою землею і дешевою робочою силою...

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: Герої Радянського Союзу **(зліва направо)** Василь Тонкошкур, Олексій Свилюков, Анатолій Донченко.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Назустріч смерті...

В автомобільній аварії загинули нинішній і колишній заступники голови облдержадміністрації Чернівецької області

Близько другої ночі автомобіль «Шкода Октавія», що належить Чернівецькій облдержадміністрації, поблизу райцентру Новоселиця вирулив на смугу зустрічного руху і врізався в автобус фірми «Скіф-Авто» з міста Косова, в якому їхало 40 дітей та п'ятеро дорослих. На щастя, діти не постраждали. Проте водій «Шкоди» та двоє пасажирів: заступник губернатора, начальник фінуправління ОДА Сергій Вишняков та колишній заступник керівника облдержадміністрації, а нині керівник апарату ОДА Анатолій Бабин — загинули на місці. Заступник Вишнякова Юрій Чобан залишився живий і вже прийшов до тями у Новоселицькій районній лікарні. Чиновники ОДА їхали до Києва.

Слідчі вивчають причини виїзду легковика на зустрічну смугу.

Інвестиції — жіночого роду

Як ствердив чернівецький голова облдержадміністрації Михайло Романів на зустрічі з жіночим активом регіону, в місцевих радах присутність жінок становить 37 %. Зате кількість жінок, які фактично годують область, працюючи за кордоном України, перевищує 87 %. Закордонні буковинки є найбільшими інвесторами в економіку Чернівецької області і поки що про зміщення інвестиційних акцентів у бік серйозної міждержавної співпраці, на жаль, не йдеться. Іноземний бізнес усе ще дивиться на Україну крізь прикордонну Чернівецьку область, яка має непоганий інвестиційний потенціал.

Сергій СУЛИМА.

ФОТОФАКТ

Комунальна корпорація «Київавтодор» планує у 2004 році зробити капітальний ремонт паркового пішохідного моста через Дніпро, повідомляє «Київ-Прес-Інформ». **Вартість капітального ремонту, який намічено завершити до кінця року, становить 1 мільйон 200 тисяч гривень. Загальна довжина моста — 426,4 метри, ширина пішохідної частини — 7, висота його над рівнем річки — 26 метрів. Міст у тому вигляді, як він є тепер, відкрили 1957 року.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Із чого складається любов

ВИСТАВКИ

Дні іранської культури в Україні відбудуться з 21 квітня по 22 травня в Києві, Львові, Харкові, Сімферополі. Відкриваючи цей захід, посол Ірану в нашій країні пан Бахман Тахеріан Мобараке зауважив, що «мистецтво — чинник, який не потребує мови, це грунт для поширення миру і дружби».

У рамках проекту велике місце посідає кіно (лише цього року в Ірані випущено близько 60 картин). У Києві Тиждень іранського кіно пройде 22—24 квітня.

22 квітня в Музеї українського народного декоративного мистецтва — виставка іранського народного промислу, сучасного живопису та мініатюри. Про перські килими помовчимо, про них не можна говорити мимохідь! Але навіть знавців дивує майстерність художників-мініатюристів. Мініатюра — улюблений жанр перських художників. Ви не побачите тут тьмяної невизначеності, це завжди соковито і яскраво. Тема жінки дотепер домінує в цьому мистецтві. Адже в Ірані понині схиляються перед жіночою красою, вважаючи її найдосконалішим утіленням усього прекрасного на землі.

Того ж дня в Музеї книги і друку України — відкриття виставки книги, каліграфії і фотографії. Не думайте, що іранські книги суть релігійні, тут є все — від детективів до поезії. Щорічно в Тегерані проводять найбільшу виставку новітньої книгопродукції.

Каліграфія — найцікавіший пласт іранського мистецтва. Щоб правильно інтерпретувати ці картинки-символи, треба знати мову. Як текст, що дістає форму гри пензля, використовують поетичні рядки або імена святих. Наприклад, слово Аллах трансформується в таке міркування: «У світі були лише біль і горе, їх з'єднали і назвали любов'ю».

Анастасія БАЛДІНА.

ФОТОФАКТ

Новий суперсучасний потяг «Матриса» побудовано у Львові. Це інспекторський потяг начальника Львівської залізниці, який обладнано за останнім словом техніки. Серед інших сучасних пристроїв є і три відеокамери, завдяки яким можна стежити за станом колії під час руху потяга. Це дає можливість виявляти навіть дрібні дефекти, а отже, підвищується безпека руху.

Володимир ПЕСЛЯК.
(Укрінформ).

Вклонилися отаману та його гайдамакам

ПАМ'ЯТЬ

У селі Мельники Чигиринського району вшанували пам'ять Головного отамана полку гайдамаків Холодного Яру Василя Чучупаки.

У Холодноярському лісі 12 квітня 1920 року загинув, оточений червоними кіннотниками на хуторі Кресельці, 25-річний отаман, захисник УНР, уродженець Мельників Василь Чучупака. Його останніми словами був заклик до побратимів: «Готуй нових борців, Холодний Яре!»

Радянські історики упродовж десятиріч фальсифікували події холодноярського повстання проти більшовизму 1918—1922 років. За десять останніх років цього дня до могили Василя Чучупаки сходяться і з'їжджаються жителі з навколишніх сіл та численні гості, щоб вклонитися звитяжним козакам-гайдамакам.

З ініціативи письменника Романа Коваля цьогорічне вшанування відбулося з участю найславетніших кобзарів України: Василя Литвина, Віктора Лісовола, Тараса Силенка та десятирічного кобзарика Святослава Силенка. Вперше за кілька років віддати данину пам'яті незламним дідам-прадідам прибули й керівники Чигиринського району.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

На знімку: у Мельниках, «столиці» Холодного Яру, біля пам'ятника козакам-гайдамакам.

Фото автора.

«Віртуальний» студент у професора

У вітчизняних вузах випробовується так звана віртуальна освіта. Про перші результати експериментального впровадження дистанційного навчання студентів у віддалених регіонах ректор Національного авіаційного університету (НАУ) Віталій Бабак на прес-конференції повідомив:

— За рік спільної роботи НАУ з Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати, використовуючи сучасні інформаційні технології і розробки нашого університету, у 32 містах України вдалося відкрити центри заочного та дистанційного навчання з 36 спеціальностей. Кількість студентів зросла з 300 в 2002 році до 1300 торік. У червні буде випуск перших 40 спеціалістів.

Журналістів ознайомили з Інтернет-системою дистанційного навчання. Студент, де б він не перебував — у Мадриді чи в Конотопі, здобуває вищу освіту за спеціальними комп'ютерними програмами, які отримує через Інтернет. Іспити, заліки складає також через комп'ютером. У його розпорядженні — відеозаписи лекцій відомих професорів, навіть електронна бібліотека. З викладачами віч-на-віч «дистанційники» зустрічаються дозовано — в середньому раз на рік.

На запитання, як простежити, чи без сторонньої допомоги студент виконує контрольні роботи, складає заліки, директор Інституту заочного та дистанційного навчання НАУ Павло Борсук відповів:

— Якщо протягом чотирьох років за людину хтось навчався, то їй залишається в останній день самостійно опанувати весь курс і скласти державний іспит перед екзаменаційною комісією на відмінно. У такому разі, вважаю, треба дати диплом.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

ПРОМИСЛОВИЙ ОГЛЯД

Сходження Колобка

Зростання промислового виробництва у першому кварталі цього року на 18,8 відсотка — безпрецедентне. Коли така економічна потуга, як наша, прискорюється, стверджує радник глави Нацбанку з питань макроекономіки ***Валерій ЛИТВИЦЬКИЙ,*** *її важко зупинити, і слава Богу.*

— Якщо так піде й далі, впаде навіть ваш, Валерію Олексійовичу, оптимістичний прогноз щодо зростання промисловості за підсумками року на 18 відсотків. Хоча, якщо пригадати 2001 рік, то ми мали й 21,5 відсотка місячного приросту обсягів виробництва...

— ...У січні. Але тоді вже у травні цей приріст скоротився до 19,1 відсотка, а наприкінці року — до 14,2. Першоквартальний результат нинішнього року, справді, не пересічний з усіх боків. Зростання промисловості в березні проти лютого є традиційним. У 1999 році — на 12,6 відсотка, у 2000-му — на 7,3, у 2001-му — на 12,4, у 2002-му — на 10,4 відсотка, у 2003-му і цьогоріч — на 11,8. Але наростаючим підсумком від початку звітного періоду динаміка індустріального випуску в березні щоразу падала, тоді як цьогоріч промисловість додала 0,6 відсотка до і без того високого показника лютого (18,2 відсотка). Ви маєте рацію, спростовано все, навіть райдужні, прогнози. І якщо наприкінці року виявиться, що в тому числі і мій власний прогноз, я лише радітиму.

— Минула весна вказувала на помітне відставання темпів добувної від темпів обробної галузі...

— Справді, добувна промисловість тоді зростала вдесятеро повільніше за обробну. Але вже цього року стартова галузь працює лише удвічі повільніше. Диспропорція зменшилася досить різко. Згадайте, торік у січні—березні у складі добувної галузі від'ємну динаміку мали вугільна та коксохімічна підгалузі, а на сьогодні позитивну динаміку продемонструвала вся промисловість, за винятком енергетики. Щодо обробної промисловості, то передусім відзначу галузі кінцевого споживання. Приміром, харчова промисловість майже досягла минулорічного темпу (тоді 17,1 відсотка, тепер 16,5) — відставання скоротилося до рівня статистичної похибки. Продовжує довгоочікуване ралі легка промисловість, прискорившись порівняно з відповідним періодом минулого року до 17,3 відсотка. Дивують стабільністю деревообробники, завершивши квартал з приростом у 26,4 відсотка. Знову додала швидкості паперова галузь: тільки за березень — з 26,1 до 28,5 відсотка. Дещо уповільнилося зростання експортних галузей, але воно й нині істотніше за торішнє. Приємно, що лідерством не поступається машинобудівна галузь — 46,3 відсотка. Це найвищий показник з двадцятих років минулого століття, і не дивно, що він у 2,5 разу перевершує середньопромисловий.

— Невже немає проблемних галузей?

— Звісно, є. Енергетика. Падіння тут триває, хоч і скоротилося з 5,4 відсотка за січень-лютий до 4,3 — за січень-березень. Видобуток кам'яного та бурого вугілля, торфу в першому кварталі наростили на 7,3 відсотка, проте цього замало, оскільки навесні минулого року мали скорочення виробництва на 7,9 відсотка. Попри це, вірогідність того, що загальнорічний «плюс» промисловості сягне 19—20 відсотків, неабияка. Промисловість підтримує відмінний зовнішній попит і масштабні інвестиційні заділи минулих років. А потім першоквартальні здобутки промисловості погіршувалися лише 2001-го, в інші роки вони покращувалися наприкінці року. Гадаю, що промисловість здатна підняти і першоквартальний рівень ВВП до 10,5 — 10,8 відсотка.

— Отже, від зимового спаду, за прикладом Колобка, ми втекли. А від тиску оптових цін?

— Поки що ні. Першоквартальні масштаби зростання оптових цін найбільші починаючи з 1997 року. Додатково підживлює ціновий фон величний попит на метал. Ціни виробників починають «кипіти». Ми стоїмо перед перспективою їхньої трансляції у споживчу інфляцію. Цей процес не обов'язково має бути галопуючим, може розтягнутися на місяці. Ймовірно, що замість зростання цін скоротяться обсяги виробництва. Вони наближаються до верхньої межі платоспроможного попиту, за якою можлива рецесія зростання.

У березні ситуація дещо поліпшилася: оптові ціни зросли тільки удвічі швидше, ніж у відповідному періоді минулого року, хоча за січень-лютий — у 3,75 разу! Разом з тим розрив між динамікою оптових та споживчих цін цього року збільшився до 4,6 відсотка проти 2,9 за весь минулий рік, хоча в лютому він становив лише 2,7 відсотка. Створюється загроза відкладання інфляції споживчих цін, часткове повернення якої ми спостерігали 2003 року після того, як у 2002-му сформувався лаг у русі оптових та споживчих цін у межах 6,6 відсотка. За три місяці нинішнього року лаг зразка 2002-го вже сформовано на дві третини.

— То що ви порадили б для порятунку Колобка?

— По-перше, виробництво у базовій сфері економіки не потребує додаткових грошових ін'єкцій. Натомість інфляційний ризик диктує необхідність певної монетарної стриманості. До того ж достатня ліквідність банківської системи поступово веде до здешевлення позичкових грошей, на що вказує березневе зменшення на 4 відсотки (проти 1,6 у відповідному періоді минулого року) середньозваженої процентної ставки за кредитами в національній валюті.

По-друге, інфляційна загроза через перегрів цін виробників поки що не така реальна, щоб ставити на підняття відсоткової ставки, тим паче що зміцнення гривні продовжує виконувати антиінфляційну місію.

По-третє, з огляду на загрозливий висхідний рух оптових цін виробників промислової продукції, на мій погляд, не виключені певні обмеження інструментами стримування у сфері рефінансування та резервної політики. Хоча є ймовірність того, що цього можна уникнути. Уряд міг би додати можливість збільшення профіциту бюджету на 500 мільйонів гривень, а Нацбанк впливав би на рух грошової бази в небезпечних параметрах через зміцнення курсу або через управління іншими каналами емісії, якщо значного припливу валюти не відбудеться. Інакше кажучи, було б корисно зростаючими темпами посилювати обмінний курс гривні до валюти прив'язки, щоб поміркованo обмежувати розширення монетарної бази, якщо прискориться приплив валюти, передусім за рахунок експортної виручки. І не слід форсувати рефінансування за умов існування нетто-інтервенцій на продаж валюти, незважаючи на високий попит. Деяке гальмування динаміки виробництва було б сприятливе для протидії інфляційному розриву. Але великі надії на це покладати не варто.

Сергій ВЛАД.

Тетяна БАХТЕЄВА: «Влада — це насамперед величезна відповідальність»

— Чиї інтереси ви прийшли обстоювати в парламенті?

— Перед виборами в 2002 році колектив нашої лікарні, висуваючи мене в народні депутати, сказав: «Ви повинні нам допомогти на державному рівні». Головне, що привело мене в парламент, — це бажання допомогти галузі охорони здоров'я, яка сьогодні у вкрай критичному становищі, фінансується на 30—40 відсотків від потреби. Прийшовши до Верховної Ради, я відразу визначила для себе, що означає бути народним депутатом. У мене немає і не буде чарівної палички. Влада — це не просто розв'язання якихось галузевих чи регіональних проблем, а насамперед — величезна відповідальність. Перед моїм колективом, округом, який, до речі, є моєю батьківщиною: тут народилися я, мої дочка й онука.

— В яких законодавчих рішеннях парламенту є й ваша заслуга?

— Наприклад, зареєстровано і підтримано профільним комітетом закон, що надає додаткові три дні відпустки медпрацівникам, які лікують складних хворих — інфекційних, туберкульозних, ВІЛ-інфікованих тощо. Зараз мною розроблено поправки до закону про трансплантацію органів, що дадуть шанс на врятування життя багатьом людям. Щороку в Україні близько двох з половиною тисяч осіб потребують пересадки нирки. Показовим є приклад 30-річного чоловіка з Донецька, котрий живе з пересадженою ниркою вже 16 років. За чинним законом про трансплантацію, прийнятим у 1999 році, донором може бути тільки хтось із родичів хворого або померла людина, якщо вона за життя написала заяву про згоду на пересадку своїх органів. Але це положення різко знизило кількість проведених операцій з пересадки органів і призвело до збільшення смертності. Я є співавтором рекомендацій численних парламентських слухань, присвячених питанням боротьби з туберкульозом, СНІДом, онкологічними та іншими захворюваннями. А загалом, я — автор і співавтор більш як двадцяти законопроектів.

— Ви були одним із прихильників законопроекту про створення страхової медицини, проте він не був підтриманий парламентом у третьому читанні. Яким нині бачите майбутнє української медицини?

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ».
БАХТЕЄВА Тетяна Дмитрівна. Народний депутат України по 42-му виборчому округу (Донецьк). Народилася 1953 року в Донецьку в сім'ї лікарів. Закінчила Донецький держмедінститут, кандидат медичних наук, заслужений лікар України. До обрання в парламент працювала головним лікарем Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання. Член Партії регіонів і депутатської фракції «Регіони України» у Верховній Раді, секретар Комітету ВР із питань охорони здоров'я, материнства і дитинства. Нагороджена грамотою Президента України «За гуманізм», орденом княгині Ольги III ступеня, іншими державними нагородами. Заміжня, має дочку й онуку. Захоплення — подорожі, плавання.

— За нинішньої економічної ситуації ми змушені шукати шляхи, які дали б змогу забезпечити матеріальні потреби медицини і право громадян України на доступну та якісну медичну допомогу. Закон про загальнообов'язкове державне соціальне страхування саме і пропонував один із таких шляхів. Однак він спричинив дуже багато суперечок серед народних депутатів і громадськості, не знайшов також підтримки у фракції «Регіони України». Головною мотивацією було те, що наше населення через недостатню зарплату ще не готове платити страхові внески на медицину. Хоча в сусідніх країнах — Росії, Казахстані страхова медицина вже давно діє. Нині у ВР зареєстровано чотири законопроекти, присвячені страховій медицині. Я є співавтором одного з них. Надалі конкретніше працюватимемо по кожному з них і в процесі цієї роботи, впевнена, знайдемо оптимальне рішення.

Дуже хочеться, щоб у наше життя повернулося гасло далеких років: «Здоров'я народу — це багатство держави», розуміння, що вклади у галузь охорони здоров'я — на благо народу і держави.

— У 2000 році ви побудували на території Донецького ОКТМО православний храм Агапіта Печерського, вас нагороджено орденами православної церкви. А яку релігію сповідуєте самі?

— У мені тече і мусульманська, і православна, і католицька кров — у моєму роду багато національностей. Я не сповідую одну релігію і не дотримуюсь якихось забобонних звичаїв. Усі люди однакові, тому потрібно поважати кожну релігію. І в Біблії, і в Корані написано, що Бог — один. Людина народжується для того, щоб робити добро, а не зло, допомагати людям. Але, до речі, церква, про яку ви кажете, була першим храмом на території лікарні на Донбасі. І я не бачу в цьому нічого поганого.

— Ваша дочка теж стала лікарем?

— Наша лікарська династія вже налічує майже 500 років. І сьогодні 18 моїх родичів — дядьки, тітки, двоюрідні сестри і брати — також працюють у системі охорони здоров'я. Я з дитинства знала відповідь на запитання «ким бути». Але коли дочка закінчувала школу, то намагалася вмовити її вступати не в медичний, а на якусь «модну» спеціальність — економіку чи іноземні мови. Але вона сказала, що не може порушити традицію, і стала лікарем.

— А зараз, як у депутата, достатньо часу на суто «жіночу» роботу — домашнє господарство, куховарство?

— Друзі та рідні вважають мене гарною господинею, для мене не важко швидко приготувати борщ або спекти щось смачненьке. Моя «фірмова» страва — журавлиновий пиріг. На жаль, часу тепер на це дуже мало. Моя родина живе в Донецьку, і це місто буде моєю домівкою назавжди. Адже в ньому особливі люди — дуже добрі і дружелюбні.

Юліана ШЕВЧУК.

Два кольори мої... Третього не дано

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Львівський політикум і соціум не визнає так званої «золотої середини». Або здіймайся на високий постамент, або падай з нього у супроводі вигуків «Ганьба!» долу. Саме в такій емоційній атмосфері відбуваються нині доленосні для регіону кадрові перегони.

Героя замовляли?

Тривале взаємопоборювання представників «Нашої України» та прихильників СДПУ(о) завершилося скандальною сесією обласної ради 30 березня. Точніше, замість сесії відбулася політична акція у супроводі і під контролем міліції. Правоохоронці міста підготувалися до найгіршого перебігу «з'ясування взаємин» між опонентами, адже напередодні було подано заявки на мітинг попід стінами обласної ради і від «Нашої України», і від СДПУ(о). Однак від есдеків ніхто не з'явився — і на пікет, і на сесію також. Кворуму не було. І ця обставина дала козирі в руки нашоукраїнцям — групі народних депутатів від Львівщини і депутатському корпусу облради. Їхні виступи були спрямовані проти «есдепізації» регіону і на захист голови обласної ради Михайла Сендака.

Все це сприяло «героїзації» Михайла Сендака і політизації його постаті. Однак не тільки і не так обласний партійний осередок соціал-демократів прагне диктувати правила гри в регіоні. На думку народного депутата Петра Олійника, «це — демарш тоталітарної системи, як і у Тернополі, Закарпатті...».

Він повідомив також, що чимало правоохоронців нині не витримують тиску і, відмовляючись виконувати політичні замовлення, подають у відставку. В. о. начальника міського управління міліції підполковник Михайло Курочка робить усе можливе, щоб уникнути провокацій і сутичок. Форум демократичних сил, що відбувся 1 листопада минулого року, пройшов без ексцесів, зокрема й завдяки його гнучкій політиці рівноваги...

Над головою Михайла Сендака зависли водночас два дамоклові мечі. Перший — з ініціативи фракції «Соціальна справедливість» і осередку СДПУ(о), які ініціювали його відставку. Ця ініціатива спонукала Михайла Сендака до численних поїздок регіоном, до організації народних зборів.

Тиск опонентів на Михайла Сендака (і водночас на весь політичний сегмент, що його презентує «Наша Україна») має й кримінальний присмак. Голова обласної ради заявив, що його можуть... заарештувати. Мовляв, у Дрогобичі до нього підійшли двоє молодиків і ввічливо пояснили: або він пише заяву на звільнення і погоджується працювати в Києві, або його заарештують у справі Дрогобицького АТП, яке Сендак свого часу очолював. Однак голова облради не має наміру «зрадити своїх виборців, хіба що депутати проголосують за відставку».

На прес-конференції Михайло Сендак пояснив, що кримінальну справу порушено не проти нього особисто, а проти усього колишнього керівництва АТП, яке нараховувало на той час 12 осіб. Михайло Сендак також повідомив, що нині працівники райвідділів міліції області звертаються до всіх колишніх акціонерів АТП, вимагаючи написати заяви про те, що Сендак, мовляв, змушував їх продати акції. Хоча, як пояснив Михайло Дмитрович, за чотири роки після завершення акціонування жодний із акціонерів не звертався у правоохоронні органи із заявою про примусовий продаж акцій. Принагідно Михайло Сендак звинуватив тодішнього міського голову Дрогобича Олексія Радзієвського (нині він очолює обласний осередок «Партії регіонів». — **Авт.**) у тому, що той свого часу не виплатив понад мільйон дотацій для АТП, виділених Мінфіном...

Пахне відставками...

Облдержадміністрація на чолі з головою Олександром Сендегою бачить лише один спосіб «нейтралізації» бурхливих політичних процесів — переконливі господарські проекти. У Львівському будинку вчених за участю представників органів влади, науковців, керівників підприємницьких структур відбулося обговорення плану розвитку регіону впродовж наступних 11 років. Програму буде оприлюднено у ЗМІ, щоб усі мешканці області могли ознайомитися з нею і внести свої пропозиції. У червні проект подадуть на затвердження Львівській обласній раді. Чи залишатимуться тоді при владі нинішні керівники органів влади — Олександр Сендега, Михайло Сендак? Питання відкрите.

Координатор львівського міського представництва блоку «Наша Україна» Микола Горинь, зіславшись на інформаційні джерела з адміністрації Президента, припускає, що незабаром Олександра Сендегу може замінити на посаді нинішній керівник аналітичного управління АП, колишній заступник голови Львівської ОДА, журналіст за фахом Василь Базів. Цю версію на різних рівнях висловлювали й раніше, однак прогнози політиків та експертів не справджувалися. Можливо, інформацію про кадрові ротації, до яких львів'янам не звикати, «запускають» для вивчення громадської думки: хто, з ким і проти кого?

Світлою нотою у протестному хорі стала урочиста сесія Львівської міської ради за участю депутатів усіх скликань, представників парламенту, владик усіх християнських конфесій регіону. 3 квітня 1990 року над Львівською ратушею вперше в Україні підняли синьо-жовтий прапор. Відтоді в місті започатковано святкування Дня прапора. Народний депутат України, голова львівського осередку УНП Олекса Гудима запропонував запросити на святкування наступної річниці Президента України. «Я гадаю, ви знаєте, хто це буде», — звернувся він до залу. Учасник урочистої сесії президент Вроцлава Рафал Дуткевич нагадав про історичну роль «П'ємонту». Він зазначив, що дух незалежності, зародившись у Гданську і Вроцлаві, перенісся до Львова, звідти — на всю Україну. Одне слово, шануймося, браття. Однак із братерським пошанівком сутужно.

Мал. Михайла САЧКА.

А «Батьківщина» пожартувала...

У той час, коли на рівні Києва опозиція шукає порозуміння, обласна організація партії «Батьківщина» виступила з місцевою ініціативою. Партійці скликали прес-конференцію, на якій заявили: «Ющенко зрадив опозицію, наш Президент — Юлія Тимошенко». Вони вкотре висловили свою образу на те, що нашоукраїнці не дали обласній структурі «Батьківщини» можливості виступити на форумі демократичних сил, що їх не запросили до Києва на пікетування Кабміну. Та, врешті, випустивши пару, організатори прес-конференції «зізналися», що заява — «Ющенко зрадив опозицію» — лише першоквітневий жарт. Нічого собі!

Почуття гумору у представників цієї партії... своєрідне. Свого часу «Батьківщина» активно підтримала на виборах голови міської ради кандидатуру Любомира Буняка. Той покорив львів'ян обіцянкою забезпечити цілодобове постачання води. Оскільки саме першого квітня минуло два роки перебування на посаді, Любомир Буняк скликав прес-конференцію в офісі «Львівводоканалу» й відзвітував про зроблене, спираючись на конкретні цифри і факти. І хоча певні кроки до поліпшення водопостачання зроблено, міському голові... не повірили. У місті з'явилися глузливі листівки від імені НРУ із карикатурою і написом: «Я прийшов дати вам воду». Отже, життя вирує. Головне, щоб не було застою, а з водою якось воно буде. «Батьківщина» забула про свого обранця. Після виборів — ані пари з вуст. Зате «Львівська газета» висловилася «на захист» Любомира Буняка: «Він зробив нечувану річ — ішов на вибори з чіткою обіцянкою, передбачивши покарання в разі її невиконання. Це було справді сміливо, й саме тому його обіцянкам хотілося вірити, чи не так?..

Любомир Буняк зробив дуже важливу послугу для розвитку громадської думки у Львові. Тепер ми принаймні пам'ятаємо, що нам обіцяли, нам про це регулярно нагадують. Якщо хтось щиро вірив, що мер може добровільно зректися своєї посади, тепер мусить стати політично зрілішим. Голосування на виборах — не імпульсивний вибір...»

Імпульсивність вибору залишається прикметою львівського політикуму. Або — на п'єдесталі, або — під ногами. Третього не бажаємо. Цей настрій домінує напередодні майбутніх виборів.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

У НОМЕР

Звернення до учасників конкурсу дитячого малюнка «Вибрати не можна тільки Батьківщину!»

Дорогі друзі!

На адресу депутатської фракції політичних партій Промисловців і підприємців України та «Трудова Україна» надходить багато листів від учасників ініційованого фракцією конкурсу дитячого малюнка «Вибрати не можна тільки Батьківщину», які з тих чи інших причин не мають інформації про підсумки конкурсу. У зв'язку з цим, оргкомітет повідомляє, що підсумки конкурсу було оголошено 10 березня у Києві і оприлюднено у випусках новин на провідних телеканалах України, по радіо та на шпальтах газет «Голос України» і «Факти».

Ми раді, що запропонована тема знайшла широкий відгук у дитячих душах. Отже, на конкурс надіслали свої роботи більш як п'ять тисяч хлопчиків і дівчаток з усіх куточків України. Кожен малюнок був по-своєму цікавий, оригінальний, хвилюючий.

Ми розуміємо, що всі ви сподівалися на перемогу. І це природно. Але конкурс є конкурс! І хоча журі було не просто з цієї кількості робіт визначити кращі, до уваги бралися насамперед такі критерії, як оригінальність бачення теми та майстерності виконання.

Лауреати першої премії конкурсу, а це 10 юних художників, уже одержали з рук лідера фракції Ігоря Шарова дипломи та цінні подарунки — персональні комп'ютери.

Ще вісімдесят учасників, відзначених другими і третіми преміями, свої нагороди — дипломи та магнітоли чи CD-плеєри одержують безпосередньо за місцем проживання. З такою місією школи, де навчаються конкурсанти, які відзначені другими і третіми преміями, центри дитячої творчості відвідують народні депутати — члени фракції, а також представники регіональних осередків політичної партії «Трудова Україна».

Оргкомітет висловлює щиру вдячність кожному учаснику конкурсу і щиро бажає вам, юні друзі, щасливого дитинства, великих успіхів у навчанні та омріяних перемог!

Принагідно раді повідомити, що конкурсом дитячого малюнка, який приурочувався до Дня захисника Вітчизни, зацікавилися українські військові, які виконують миротворчу місію в Іраку. На їхнє прохання оргкомітет вирішив надіслати ваші малюнки у місця дислокації українських підрозділів до Іраку.

Оргкомітет конкурсу.

Перший ювілей «Екологічної варти»

Двадцять четвертого квітня у Києві, в Українському домі, розпочнеться Четвертий великий збір Всеукраїнської дитячої спілки «Екологічна варта»

П'ять років тому з ініціативи Всеукраїнської екологічної ліги в дитячому екологічному русі України народилася нова організація — дитяча спілка «Екологічна варта». 22 квітня цього року у вартівців перший, але дуже важливий ювілей.

Нині «Екологічна варта» стала найпотужнішою в Україні дитячою природозахисною організацією. Створено 23 обласні організації та кримську республіканську, осередки в Києві та Севастополі. Спілка об'єднує понад 30 тисяч вартівців, які діють в понад 300 міських та районних осередках у всіх регіонах України.

«Екологічна варта» сьогодні — це система громадського екологічного виховання, система самоврядування та виховання екологічно свідомих лідерів, практичні дії на захист довкілля.

За час свого існування вартові зробили багато корисних справ. Це практичні заходи на захист довкілля: «Наша допомога птахам», «Нове життя джерел», «Збережи ялинку», «Струмочок, річечка, ріка» й спільні із Всеукраїнською екологічною лігою акції: «Посади своє дерево», «Парк тисячоліть», «Первоцвіт» та інші. У рамках проекту «Прибери планету» вартівцями здійснюється моніторинг несанкціонованих сміттєзвалищ, прибирання побутового сміття в лісопаркових зонах і прибережних смугах, екологічні десанти, просвітницька робота серед однолітків і дорослих. А школа вартового лідера та програма «Вартівські вміння» допомагають юним екологам у формуванні лідерських якостей, збагачують знаннями про рідну природу. Щороку збирає вартівців Всеукраїнський фестиваль екологічної творчості «Свіжий вітер». Триває робота за проектом «Рекультивація кримських згарищ», метою якого є відновлення на ушкоджених від пожеж територіях того типу рослинності, який був на цій території до стихії. Нині завершується відновлення пошкоджених реліктовних лісів заказника «Мис Айя», де висаджено тисячі деревець сосни Станкевича, ялівця високого, суничника дрібноплодного, а також Карадагського заповідника. Здійснюють вартівці й науково-дослідницьку роботу, яку демонструють на традиційних учнівських конференціях.

Четвертий великий збір «Екологічної варти» має підбити підсумки зробленого у першому п'ятиріччі і запропонувати багатотисячному загонові вартових нові, не менш цікаві проекти, тому до спільної роботи запрошені старші друзі — народні депутати, представники Міністерства освіти і науки, Міністерства у справах сім'ї та молоді, Міністерства охорони навколишнього природного середовища, інших установ і організацій.

Напередодні ювілею вітаємо всіх вартівців та координаторів Всеукраїнської дитячої спілки «Екологічна варта» з днем народження!

Бажаємо спілці процвітання та творчого зростання, а її членам — здоров'я, щастя, багато друзів, невичерпної енергії, успіхів у справі захисту довкілля. Нехай завжди з вами буде чисте небо, яскраве сонце, зелені простори ланів, віра в те, що ми здатні зробити землю прекрасною!

Анатолій ТОЛСТОУХОВ, голова Всеукраїнської екологічної ліги.

Полтавщина

Усі матеріали цієї добірки з Полтавщини підготовлено за листами наших читачів. Адже лише постійний зв'язок передплатників і газети дає змогу краще і глибше пізнати життя з його радощами і проблемами, допомагає викривати негативні явища, що стримують поступ нашої держави до гідного майбутнього; зрештою, ми і працюємо для вас — наші давні й незрадливі шанувальники і ті, хто тільки приєднався до багатотисячного загалу читачів, може, й майбутні передплатники. Залишайтеся й надалі з «Голосом України»!

Я вам пишу...

«Голос України» передплачую з часу заснування тому, що він дає різноманітну інформацію про внутрішнє життя країни, а також міжнародні події. Газета публікує законодавчі акти, матеріали про становлення України як самостійної держави, про «білі» сторінки в нашій історії, надає можливість висловити свою думку представникам різних політичних напрямів і уподобань. Дуже цікаві сторінки, які відкривають нові імена видатних українців, а також про тих людей, які знайшли себе в нових умовах господарювання або шукають кращої долі за кордоном.

Богдан КУЗНЯК, професор, кандидат економічних наук.

Полтава.

* * *

Передплачую улюблену газету з першого номера. Я одержую пенсію за особливі заслуги як фронтовик, витрачаю на ліки щомісяця майже 100 гривень і трапляється, що залишається 10—15 гривень. На цей рік я виписав три примірники «Голосу України» — два для обездолених пенсіонерів, котрі вік проробили в колгоспі, а тепер животіють на свою жебрацьку пенсію.

Янкель АГРАНОВИЧ, ветеран війни і праці.

Лохвиця.

* * *

Газету отримую з 1 січня 1991 року і передплатив на 2004 рік, хоч як трудно з грошима в нашій сім'ї учасників війни та ще й дружина лежить паралізована. Оскільки телевізор не працює, єдине спасіння — ваша газета. Я нічого не прошу, просто хочу зрозуміти, як наша Україна минулого літа залишилася без хліба, маючи такі чорноземи? Погляньте, скільки нині молодих людей без роботи, процвітають крадіжки, пияцтво, проституція, такі страшні хвороби, як туберкульоз. А грошей на лікування немає. Український люд вимирає. Мої вам побажання: пишіть правду і тільки правду, ідіть до людей у міста й села.

Олександр ДМИТРЕНКО.

Лубни.

* * *

Після проголошення незалежності України в українському паспорті зникла графа національність і за цим державним документом виходить, що такої нації, як українці, немає. На нас не просто наплювали — нас розчавили. Тим часом русифікація України набирає обертів — на телебаченні, радіо, в освіті, науці... Ми з похиленою головою топчемо стежку до Малоросії.

Іван ШУЛЕЩЕНКО, учасник війни, ветеран праці.

Комсомольськ.

* * *

Як давній і незрадливий шанувальник газети звертаюся до депутатів, уряду і Президента із запитанням: «Чому ви забули про нас, учасників минулої війни? Бойовим офіцерам пенсію добавляють (і це заслужено), а про нас, рядових солдатів, забули. Хіба наші страждання вимірюються шістьма гривнями?

Леонід ВАСИЛЕВСЬКИЙ, солдат, який захищав у війну Батьківщину і дивом уцілів.

Полтава.

* * *

Віримо нашій газеті й тому просимо захистити від бездіяльності керівництва квартирно-експлуатаційної частини Полтави (є таке відомство в системі Міноборони України), котре не реагує на наші звертання. Наш блочний будинок по вул. Енгельса,19 потребує негайного ремонту, в нього цілий «букет хвороб»: затікають стіни і стеля, внаслідок чого в кімнатах постійна сирість, не діють крани в підвалі, через що без води в разі сантехнічного ремонту в одній квартирі залишається весь будинок і взагалі воду подають з перебоями... Ще навесні минулого року начальник КЕЧ обіцяв усунути неполадки, та все залишилося на словах і на папері.

БІЛОУС, БОНДАРЕНКО, НОСЕНКО та інші, всього 27 квартиронаймачів.

Розповідь про наболіле

Загиблих поглинуло море

Мої спогади про війну, про геноцид проти українського народу. 2 грудня 1943 року наш райцентр Градизьк було звільнено від окупантів. Цього дня почалась і мобілізація всього чоловічого населення: у кілька етапів. Нас, молодих — 1924—1927 років народження — відправляли на навчання в тил. А старших чоловіків (1918—1923 р. н.) перевдягали і муштрували прямо тут. Призвали до війська й мого старшого брата Володимира (1904 р. н.), як і його товаришів по колгоспу «3-й Інтернаціонал». Брат бригадирував до війни, отож йому і наказали написати список бригади. За цим списком його призначили командиром взводу. Бригадир він був бравий, дотепний, а вояка ніякий, бо не мав відповідної підготовки. Вже 5 грудня (через три дні!) їм наказали наступати. Без зброї, амуніції. Всі мали дістати зброю в рукопашному бою в німців. Тил «бригади» щільно прикривали автоматники із фронтового підрозділу з боротьби з дезертирами й панікерами. Бої точилися по селах поблизу Чигирина. В цих місцях я потому бував неодноразово, всюди братські могили налічують по тисячі полеглих. Уявіть собі, що тут діялося! Від чиєї руки полягли тут прості сільські хлопці й дядьки? Одиниці, що залишилися живі, покалічені — без рук, ніг, сліпі, запитували по війні: заради чого все було? А відповідь проста й жорстока: так Сталін розпорядився долею мільйонів українців, котрі з його вини були в німецькій окупації. І такі факти в 1943—1945 роках стали масовим явищем. У Градизьку місцеві жителі також розповідали мені про ці страхіття, з однією лише «поправкою»: могили загиблих вояків, похованих по дніпровських селах, поглинуло в 60-ті роки штучно створене Кременчуцьке море. Мені, людині похилого віку, не хочеться нести цей тягар у домовину, про це мають знати.

Георгій ГЕРАСИМОВ, учасник бойових дій, офіцер.

Кременчук.

Передплатив і виграв

За роки розіграшу заохочувальних призів серед передплатників нашої газети полтавцям щастило найбільше. Чи тому, що тут стабільний і високий тираж, чи, можливо, кількість призів завжди чимала. Хоч би як там було, але в різні роки полтавці вигравали автомобіль «Таврію», мотоблоки, автопричепи, водяні насоси, точила, телевізори, холодильники, різноманітне взуття, одяг, набори харчів, цукор, борошно, сувеніри, книги, путівки на відпочинок, гроші... І навіть від Дібрівського кінного заводу породисте лоша, яке переможець отримав вже дорослою кобилою, бо лоша досягає дорослого віку в два роки! Ось минулорічна тиражна таблиця: 30 виграшів по 50 гривень, 20 цікавих книг, 10 наборів з дерева, 7 наборів туриста, 2 мішки цукру, 8 ящиків пива, 2 електричних водяних насоси. Як кажуть, усе, що можемо. Хоч і ні. Наступний розіграш принесе нові призи, і нових переможців. Головне не забути передплатити «Голос України» і надіслати квитанцію в редакцію. Нехай усім щастить! Залишаймося й надалі разом!

На знімку: *заохочувальний приз — водяний насос «Еней» від ВАТ «Полтавський завод «Електромотор» нашому давньому передплатникові із Чутового, інваліду першої групи Дмитру Павленку вручає заступник головного редактора «Голосу України» Леонід Бровченко. Знімок зроблено восени минулого року. До речі, Дмитро Павленко виграв ще й мішок цукру!*

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Реконструкція у стилі ретро й... модерн

Яким буде Корпусний сад

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Полтавці ще не встигли звикнути до оновленої Каштанової алеї (торік усі багаторічні дерева спиляли, на їх місці посадили молоді саджанці), як задзвеніли пилки в Корпусному саду. Тут хочуть замінити кожне п'яте дерево із 887 наявних. Це і викликає багато запитань. От думка авторитетного фахівця з півстолітнім досвідом практичної роботи Яніни Яценко:

— Ідея Круглої площі в центрі міста належала царю Петру I. Він власноруч, після перемоги над шведами, на шматку пергаменту накреслив коло, а від нього 8 вулиць. Так і зробили: звели будинки, церкви... Затим монумент Слави. Проте до саду довкола руки не доходили більш як 100 років. Облагородити майдан взявся губернський архітектор Авросимов. До речі, саме йому місто має дякувати і за парк, що нині зветься «Перемога». Дерева стали саджати, починаючи з 1838 року. І сад зрештою має такий вигляд: чотири партери — квітники; кожна з алей обсаджена стриженими деревами; за ними у «вісімках» — високі дерева. Та за століття він, по суті, перетворився в захаращений парк. Багато хто звик до нього й такого, та все-таки це було не те.

— І саме тому спиляли 50-річні липи?

— Згідно з проектом реконструкції сад має бути таким, яким він був у XIX столітті.

— Проте в ньому буде менше затінку.

— У секторах залишаться і високі дерева: берези, сріблясті клени, липи. Добір такий, щоб не було темно. Хоча щодо затінку є над чим поміркувати. Але не сумнівайтесь, сад буде чудовий!..

і «Метроград»...

— Найбільший у місті підземний перехід загальною площею шість тисяч квадратних метрів зовні нагадує архітектурні форми столичного «Глобуса» й московської Манежної площі, — каже директор «Міськбудпроекту» Борис Петтер. — Його першу чергу вже здано в експлуатацію. Там розмістилися кафе й різні магазини, салон краси із солярієм, аптека, відділення банку, сервісні центри тощо. Скляний купол ресторану й вуличні ліхтарі денного освітлення уздовж головного проходу гармонійно вписуються в історичний центр Полтави. Поруч, нагорі, Корпусний сад, монумент Слави, Кругла площа. І зовнішнє оформлення об'єктів обслуговування, і проходи переходу мають досить багато деталей, характерних для цього історичного ансамблю. Так, на стінах — класичні пілястри, карнизи нагадують оздоблення навколишніх будинків, а художні вставки із каменю відображають славетне історичне минуле міста, його гордість і славу в подіях та іменах...

На знімку: першу чергу підземного містечка відкрито.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

Була слава, та пропала...

Решетилівська фабрика ім. Клари Цеткін ВАТ «Укрхудожпром» — одне з найстаріших підприємств художніх промислів України. Створене 1922 року на базі зразково-показової ткацької майстерні, заснованої 1905-го Полтавським губернським земством. Свою першу нагороду — золоту медаль — решетилівці одержали в 1913 році з Санкт-Петербурзі й після цього на всіх виставках, де наші майстри представляли свої роботи, вони мали незмінний успіх. Донедавна тут виробляли унікальні килими ручної роботи з рослинним орнаментом, гобелени, знамениті полтавські (червоні) рушники. В орнаментах зберігається ще дохристиянська символіка, витончена за візерунками вишивка національних чоловічих і жіночих сорочок, блуз, скатертин, доріжок, серветок, обрядових рушників, плахт, штор... Найкращі з них прикрашають громадські та державні установи, виставкові зали, музеї багатьох країн світу. Тут працювали чотири лауреати Національної премії України імені Т. Шевченка, п'ять заслужених майстрів народної творчості і два заслужені працівники промисловості України, десятки орденоносців, загалом 340 осіб. Були сучасна виробнича база, добротне обладнання.

Та ринкові процеси не обминули фабрику після її акціонування в систему АТ «Укрхудожпром». Порівняно з 1998 роком минулого 2003-го випуск товарної продукції зменшився в 1,9 разу, рівень спаду виробництва становив 46 відсотків. Випуск виробів художніх промислів зменшився на 46,3%, швейних — на 68,2, продуктивність праці — на 42,8%. Питома вага фабрики в промисловому виробництві району ще три роки тому становила 10,9% проти 0,83% в минулому. Нині тут працює лише 33 особи.

Вочевидь, що є потреба у зміні власника, доцільніше передати фабрику в обласне або державне підпорядкування, щоб зберегти народний промисел.

Іван ПИСАРЕНКО, голова Решетилівської районної ради.

За моє жито мене й бито

Ми, власники майнових паїв колишнього колгоспу ім. Леніна, нині ТОВ «Довіра» Великобагачанського району, вкрай стурбовані долею нашого спільного житлового фонду, що нині перебуває на балансі в господарстві. Все житло будували за кошти колективу, воно є його власністю. Проте тепер знайшлися «господарі», котрі хочуть забрати це житло. У 2000 році на загальних зборах було прийнято рішення про передачу соціальної сфери, зокрема й житла ТОВ «Довіра», щоб там жили доярки, трактористи, свинарки. Ті, хто й нині трудиться, має майнові паї. Та найбільше нас дивує позиція місцевої влади, прокуратури і суду, які не враховують законні інтереси 1200 працівників та пенсіонерів «Довіри».

Володимир ТУР, уповноважений від власників майна та майнових паїв ТОВ «Довіра», всього 156 підписів.

Наші спонсори

Точка опори

Полтавський університет споживчої кооперації України та Полтавське головне регіональне управління Приватбанк уклали угоду про співпрацю щодо відкриття філії кафедри банківської справи. Відтепер студенти економічних та фінансових спеціальностей матимуть можливість стажуватися без відриву від навчання, а також стати членом корпоративної команди одного з великих банків країни. Як зазначив ректор університету професор Олексій Нестуля, створення філії допоможе найкращим студентам випускних курсів отримати навички практичної роботи й визначити своє місце в банківському бізнесі. Директор ГРУ Приватбанк Олександр Цись наголосив, що співпраця між університетом і банком розпочалася ще в середині 90-х років — це був перший полтавський вуз, який відкрив у них рахунок. Останніми роками співробітництво значно розширилося. До того ж 175 фахівців ПГРУ Приватбанк мають дипломи Полтавського університету споживчої кооперації, а 24 співробітники і нині поповнюють тут багаж теоретичних знань.

На знімку: підписання угоди **(праворуч Олександр Цись).**

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

Сторінку підготував власний кореспондент «Голосу України» в Полтавській області Григорій ГРИНЬ.

Тел. 8 (0532) 56-50-58.

Земля любові нашої

Таку назву мав творчий звіт майстрів мистецтв та художніх колективів Луганської області

КОНКУРСИ

На підході до Національного палацу «Україна» мимоволі почув: «Що ви кажете... Та з Луганщини ж Україна починається...» Прислухатися до подальшої розмови не було часу. Цю думку продовжив на сцені наш Міністр культури Юрій Богуцький. У своєму слові перед початком концерту луганчан він наголосив: Луганщина — це схід України, там сонце встає...

Сонце, сонцем, але всі ми знаємо, що це — край вуглевидобування, потужної індустрії. І, здавалося, що так чи так ця тема буде провідною у творчому звіті луганчан: «похизуються їхніми м'язами» і покажуть, що попри перебудовчі труднощі вони все-таки міцніють, набирають сили. Однак луганчани повели себе скромно. І, мабуть, пошук ідейно-змістової спрямованості концерту було закладено у пролозі «Пошуки гармонії» (хореографія Антоніни Соколовської, музика Юрія Дерського). Виконали його, зверніть увагу на назви, театр танцю «Лоск», народний ансамбль «Зіронька», ансамбль танцю «Нова хвиля» обласної федерації вуличних танців і студенти відділення сучасної хореографії Луганського державного інституту культури і мистецтв.

Невдовзі пішли номери «Земля любові нашої». Тут були і хореографічна композиція «Барви Луганщини» у виконанні однойменного народного ансамблю танцю, і тема весни.

А фрагментом обряду «Хрещення козака» режисерсько-постановча група немовби нагадала: це земля донського козацтва і тут бережуть їх мистецтво. Підтвердженням цього було кілька творів, зокрема, величальна вокально-хореографічна композиція «Козачий круг».

І нарешті, вже перед завершенням першого відділення концерту, луганчани показали «Шахтарський характер» — хореографічну композицію, яку з характером виконав народний ансамбль танцю «Зіронька».

Друге відділення розпочалося класичними творами. Господарями сцени стали митці обласної філармонії, інституту і коледжу культури та мистецтв, педагогічного й аграрного університетів, які виходили на суд глядачів з різними за виконавською майстерністю номерами.

Загалом, у динамічному, яскравому, самобутньому театралізованому дійстві, яке створили майже 1200 професійних та самодіяльних учасників звіту, було чимало цікавих номерів. Свою вагому частку внесли в нього й актори обласного академічного українського музично-драматичного театру. А ще родзинками були народні обряди, фрагмент з опери «Заза», яка ще, буцімто, не виконувалася в Україні.

І все-таки даремно хвилювався голова Луганської обласної держадміністрації Олександр Єфремов, в чому він зізнався на початку концерту. На головній сцені країни відбулося справді самобутнє, неповторне, справжнє мистецьке свято краю. А створили його художній керівник, начальник управління культури і мистецтв народний артист України Михайло Голубович, режисерсько-постановча група у складі головного режисера заслуженого діяча мистецтв України Володимира Московченка, авторів сценарію заслужених працівників культури України Володимира Зайцева, Віри Євдокимової, Володимира Сагана та інших.

Не можна не сказати про чудову виставку народного декоративно-ужиткового мистецтва «Луганська світлиця», яка працювала у фойє палацу до початку концерту і під час перерви. І про невтомність учасників, прагнення якнайширше і щонайповніше показати себе. До початку концерту-звіту і під час перерви вони так виспівували й витанцьовували, що, здавалося, рознесуть палац «Україна»...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Синій «Ангел» над зеленим полем

РЕПОРТАЖ

Погода видалася на славу. Яскраве сонце, безхмарне небо — для презентаційного польоту кращої не придумаєш. Усі, хто зібрався на льотному полі київського стадіону «Чайка», з інтересом розглядали три гвинтокрилі машини сучасного дизайну. Точно кажучи, машин було дві. В ряду стояв макет, з якого, власне, і почався перший у країні комерційний проект зі створення вітчизняного серійного вертольота з робочою назвою «Ангел» КТ-112.

Другий вертоліт літати теж не вміє. На ньому конструктори відпрацьовували технічні рішення, багато з яких небезпідставно можна назвати унікальними. Поруч стенд із технічними характеристиками — вага 545 кг, злітна маса — 925; крейсерська швидкість — 160 км/год, максимальна — 200; пасажировмісність — 4 особи; дальність польоту —500 км тощо... А віддалік вже «розігрівався» головний винуватець події.

Подякувавши всім учасникам проекту, а крім КБ «Вертикаль» у ньому брали участь машино- й авіабудівники Києва, Запоріжжя, Дніпропетровська й Миколаєва, ведучий оголосив про початок польоту. Синя машина легко злетіла вгору і за дугою наблизилася до центра поля.

Зависання.

Посадка.

Зліт з обертанням.

Низхідна спіраль.

Переміщення правим і лівим бортом.

Проліт уперед, «задній хід»...

Складні піруети, добре знайомі за трюками в американських фільмах. Тільки тут усе вживу виконував наш льотчик, на нашому вертольоті.

Тим часом ведучий дає коментарі і розповідає про можливості «Ангела». Зокрема, створений запорожцями редуктор здатний протягом 15 хвилин працювати взагалі без масла. Клас безпеки машини дає можливість їй літати над містами і населеними пунктами...

Посадка. Оплески. До льотчика-випробувача першого класу кандидата технічних наук Юрія Гладкого, що пілотував КТ-112, кинулися «акули пера».

— Як відчуття?

— Політ на цій машині завжди приносить задоволення, а можливості з керування нею майже безмежні.

Він ще довго розповідає про унікальні сполучення характеристик стійкості й керованості, про оригінальні технічні рішення, про те, що «Ангела», два двигуни якого працюють на 95 бензині, можна заправити на будь-якій автозаправній станції.

— А скільки це задоволення коштує? (Запитання вже до директора КБ «Вертикаль» Михайла Луханіна.)

— Майже сто вісімдесят тисяч доларів.

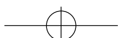
— Вважаєте, покупці знайдуться?

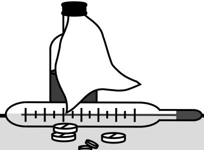
— Певна річ, у нас суто комерційний проект. Зацікавленість уже виявили і силові міністерства, і МНС. Комерційні структури готові придбати пасажирський варіант.

Загалом роботи попереду багато. Але вже сьогодні можна упевнено казати, що на батьківщині Ігоря Сікорського є кому продовжити справу знаного авіаконструктора.

Олег ДЕНИСОВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Усі хвороби — як на долоні

Дев'яносто відсотків хвороб головного мозку, хребта, кістково-м'язової системи невдовзі хмельничани зможуть діагностувати у міській лікарні, де розпочато монтаж нового магнітно-резонансного томографа. Потужне устаткування допоможе і в лікуванні судин, нирок, серця, органів черевної порожнини та багатьох інших. Раніше, щоб провести такі дослідження, мешканцям області доводилося звертатися до фахівців столичних медичних закладів. Незважаючи на досить обмежене фінансування в галузі медицини, міська влада пішла на значні витрати, щоб підняти діагностику на значно вищий рівень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Вітчизняний рентгенапарат нового покоління

Перший в Україні цифровий рентгенапарат розробили фахівці харківського заводу «Квант». Інженери стверджують, що він нешкідливий для пацієнтів і недорогий. До того ж це вже не громіздка і незграбна кабіна, а витончений діагностичний комплекс із пультом керування, комп'ютером і принтером. Апаратура дає можливість виявити на ранній стадії туберкульоз, онкозахворювання легень та інші небезпечні недуги. Нова модель удесятеро зменшує дозу опромінення — рентгенівські промені не відбиваються від стін кабіни, а розсіюються. За півхвилини рентгенапарат передає знімок у комп'ютер, що цілком вилучає фотопроцес. Фахівці-практики підрахували, що лише на фотоплівці й фотореактивах медзаклади заощадять тридцять тисяч гривень за рік.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

В інфекційному відділенні Донецької міської лікарні № 1 надано першу медичну допомогу людям, які поласували на Великдень неякісною курятиною в одному з донецьких закладів швидкого харчування. Серед потерпілих 7 українців і 17 арабів. Усім поставлено діагноз — сальмонельоз.

На знімку: в санпропускнику інфекційного відділення.

***

Медики з тривогою констатують: лише 11 відсотків дітей України можна вважати здоровими. Чималий вплив на це мають екологічні та рукотворні чинники. Скажімо, в Борщівському і Заліщицькому районах Тернопільщини, де населення живе з вирощування овочів під плівковим покриттям, негативний вплив на здоров'я дітей має так званий парниковий ефект, а в Теребовлянському — виявлено підвищений вміст важких металів. І це у порівняно чистій в екологічному плані області.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Сторонній спостерігач чи той, хто володіє ситуацією зсередини?

Про корисність висновків Рахункової палати для вітчизняного Міністерства охорони здоров'я

6 квітня цього року в «Голосі України» опубліковано статтю Міністра охорони здоров'я України Андрія Підаєва. Це відповідь міністра, отримана редакцією «ГУ» на пропозицію прокоментувати висновок Рахункової палати про результати перевірки використання коштів держбюджету України, виділених Міністерству охорони здоров'я на забезпечення інсуліном хворих на цукровий діабет. Висновок також був надрукований в нашій газеті.

З висновку Рахункової палати:

«Перевіркою встановлено бюджетні правопорушення у використанні коштів Державного бюджету України в сумі 27,2 млн. грн., не за цільовим призначенням використано 25,8 млн. грн. і неефективно — 2,3 млн. грн.»

З відповіді Міністра охорони здоров'я України Андрія Підаєва:

«Рахункова палата здійснювала перевірку діяльності галузі в цьому напрямку за 2001, 2002 роки. Як відомо, уряд Віктора Януковича і я, як член уряду і Міністр охорони здоров'я, приступили до виконання своїх обов'язків наприкінці 2002 року. Висновок Рахункової палати, безумовно, є корисним документом для запобігання виникнення можливих проблем у реалізації комплексної програми «Цукровий діабет». Хочу, щоб читачі зрозуміли мене правильно — це не спроба перекласти відповідальність на попередників».

А далі пан Підаєв розповідає про фінансування галузі взагалі, до свого керівництва і під час. Це, звичайно, цікаво. Коли врахувати, як важко викликати на публічну дискусію головлікаря країни і одержати від нього особисто яку-небудь інформацію. Наприклад, з нашою газетою шановний Андрій Володимирович воліє спілкуватися лише в епістолярному жанрі через свою прес-службу.

З відповіді Міністра охорони здоров'я України Андрія Підаєва:

«Ситуація з фінансуванням галузі в 2001 і 2002 роках відома: бюджет охорони здоров'я становив, відповідно, 5,4 млрд. грн. і 6,5 млрд. грн. Фактично профінансовано було всього 41,8 відсотка. Проте галузь продовжувала працювати навіть у ситуації дефіциту ресурсів».

Від редакції:

Нагадаємо, в даному разі А. Підаєва просили прокоментувати висновки Рахункової палати про правопорушення у використанні бюджетних коштів, виділених Мінздраву на забезпечення інсуліном хворих на цукровий діабет. Це цільове фінансування з держбюджету і «загальна економічна криза» можуть вплинути на визначувану окремою статтею бюджету суму, але аж ніяк не виправдовує використання цих грошей не за призначенням.

І далі у своєму коментарі пан міністр пояснює (мовою прес-релізу) «Повертаючись до висновків Рахункової палати...», що цукровий діабет є досить гострою проблемою для України...

З відповіді Міністра охорони здоров'я Андрія Підаєва:

«Медики констатують постійне зростання захворювання, у тім числі серед дітей. З огляду на актуальність проблеми і те, що цукровий діабет є серйозною медико-соціальною проблемою, у 1999 році Указом Президента України було схвалено комплексну програму «Цукровий діабет». Програмні заходи розроблялися з метою забезпечення зниження темпів росту захворюваності цукровим діабетом, кількості ускладнень хвороби, що призводить до інвалідності та смерті хворих. За ці роки було зроблено чимало, але недостатньо для того, щоб констатувати сталу тенденцію до поліпшення ситуації».

З висновку Рахункової палати:

«Міністерство охорони здоров'я України не створило механізму визначення середньої потреби інсуліну на одного хворого на рік, що призводить до довільного планування витрат на забезпечення хворих цим препаратом. Відсутність інформації в Міністерстві про кількість інсулінозалежних хворих стала причиною завищення в 2001 і 2002 роках кількості таких хворих відповідно на 13527 і 14313 чоловік, що враховані в розрахунках необхідних відрахувань на забезпечення інсулінами».

Від редакції:

Мабуть, на це зауваження міністр Підаєв дав відповідь «у тему», повідомивши, що почато роботу зі складання реєстру хворих на цукровий діабет.

У своєму висновку Рахункова палата сама поставила діагноз фінансуванню забезпечення інсулінами хворих на цукровий діабет. Зокрема цей висновок свідчить про те, що з року в рік центральні органи виконавчої влади, які відповідають за реалізацію комплексної програми «Цукровий діабет», під час формування проекту держбюджету не передбачають достатньою мірою додаткових цільових асигнувань на її реалізацію. У результаті сьогодні для реалізації заходів, передбачених програмою, додатково необхідно майже 10 млн. грн., у тім числі з державного бюджету більш як мільйон гривень.

«Більшість зауважень Рахункової палати протягом 2003 року було виправлено ще до початку перевірки». Про що свідчить дана заява?

А от що мав на увазі Андрій Володимирович, стверджуючи у своєму коментарі, що «більшість зауважень Рахункової палати протягом 2003 року було виправлено ще до початку перевірки», невідомо. Про що свідчить дана заява? Або про далекоглядну політику Андрія Підаєва, який посів наприкінці 2002 року міністерське крісло (висновки Рахункової палати обнародувано у 2004 році), або про некомпетентність глави медичного відомства. Саме останнім можна пояснити відповідь Мінздраву на конкретний висновок Рахункової палати з приводу нецільового й неефективного використання бюджетних коштів, виділених на закупівлю інсуліну для хворих на цукровий діабет. Цей коментар досить розлогий і пафосний. Складається враження, що пан міністр просто скористався нагодою (офіційним запитом редакції «ГУ» прокоментувати висновки Рахункової палати), щоб обнародувати відому йому інформацію ЗАГАЛОМ по довіреній галузі.

З відповіді Міністра охорони здоров'я України Андрія Підаєва:

«Також, для більшої відкритості, хотів би зробити надбанням гласності досягнення галузі за минулий рік. Незважаючи на те, що це лише сухі факти, за ними стоїть велика робота професіоналів. У 2003 році почато проект Світового банку, спрямований на профілактику туберкульозу, ВІЛ-інфекції та СНІДу; проведено всеукраїнську акцію «Зір», у результаті якої оглянуто 240 тисяч ветеранів ВВВ, більшість із них забезпечено засобами корекції зору; відкрито науково-практичний центр дитячої кардіохірургії, досягнуто реальних результатів у запобіганні передачі ВІЛ від матері до дитини, кількість випадків скоротилася з майже 30 відсотків до десяти. Хворих на туберкульоз було стопроцентно забезпечено протитуберкульозними препаратами; триває процес створення університетських клінік, що наближає українські стандарти навчання до європейських. Хворі онкологією забезпечені препаратами першого ряду.

Розповідаючи про досягнення минулого року, я не ставив метою підміновувати поняття чи зміщувати акценти з негативу на позитив».

Від редакції:

Яку ж мету ставив Міністр охорони здоров'я країни, відповідаючи на цілком конкретні висновки Рахункової палати (до речі, матеріали перевірки надіслано до Генеральної прокуратури України), так і не ясно... Може, Кабінет міністрів України прояснить усе-таки ситуацію, що склалася у вітчизняній системі охорони здоров'я, зокрема в її фінансуванні.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

А ЯК У НИХ?

Безплатний «сир» виявився дорогим. Як завжди

У відставку змушений піти головний банкір Німеччини 61-річний Ернст Вельтеке

Він опинився в центрі великого скандалу після того, як у тутешніх засобах масової інформації з'явилося повідомлення, що його чотиридобове перебування разом з сім'єю в берлінському готелі-люкс «Адлон» два роки тому з нагоди презентації євро оплатив — 7660 доларів — приватний Дрезднер банк. Пізніше з'ясувалося, що в такий спосіб йому надавалися також інші послуги і розваги. Зокрема, витрати за гостини на знаменитому Віденському різдв'яному балу взяв на себе Австрійський федеральний банк.

Що для французів — Бог, то для німців — Бундесбанк: репутація його голови має бути кришталево чистою. Прокуратура Франкфурта-на-Майні негайно відкрила кримінальну справу проти Вельтеке і Дрезднер банку про «початкову підозру в корупції». Хоч Федеральний банк є незалежним фінансовим інститутом, його шеф призначається кабінетом міністрів. Тобто він є політичним чиновником, котрим суворо заборонено користуватися послугами, що можуть бути оцінені як хабар чи підкуп. Тим паче що Ернст Вельтеке був ще й членом директорату Європейського центрального банку від Німеччини, де мав один голос.

Тому уряд, який підтримала також опозиція, поставив перед Вельтеке вимогу — піти у відставку, що він і виконав. Хоч екс-шеф німецького центробанку не відчуває себе винним, бо в банківському світі фінансування за рахунок сторони, котра запрошує, вважається звичайною справою.

Тим часом подейкують, що «справа Вельтеке» була зорганізована, оскільки чимало спостерігачів убачають у ній спроби уряду ФРН взяти під контроль фінансову політику незалежного центрального банку. Підстави робити такі висновки з'явилися після дискусій щодо «золота народу», котре зберігається в центробанку. Слід відзначити, що серед світових центральних банків Бундесбанк має другий за величиною золотий запас, котрий оцінюється в 46 млрд. євро. Частку його уряд пропонував продати з тим, щоб одержані кошти спрямувати на розвиток німецької науки, котра давно того потребує.

Екс-голова банку Ернст Вельтеке виступав проти такого використання золотого запасу, бо, по-перше, для цього немає відповідної статті в німецькому законодавстві. По-друге — такий запас ніколи не обтяжливий і, зрештою, як заявив Вельтеке, він належить не тільки вченим, а й «усьому народу».

Утім, кажуть, що не це є головною причиною відставки Вельтеке: уряд уже давно бачить на цій ключовій посаді в центробанку інших і власних кандидатів. Досі називалося їх два. Це — колишній голова МВФ, а нині державний секретар міністерства фінансів Кай Кох-Везер, а також держсекретар міністерства економіки Альфред Таке.

Що саме стало причиною відставки шефа центробанку — ніхто напевне сказати не може. Але вже укотре в Німеччині вибухають скандали саме через спокусу можновладців поласувати за чужий рахунок. Найдивовижніше, що, маючи можливість оплачувати такі послуги самостійно, високопоставлені посадовці не так уже й рідко не можуть втриматися, щоб не спробувати саме безплатного «сиру», котрий, зазвичай, лежить у мишоловці.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

ДАЛІ БУДЕ

Від ведучої

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

На один з київських заводів приїхала делегація з Німеччини. Під час екскурсії підприємством гості побачили дошку пошани і поцікавилися: що то є? Їм пояснили: фотографії людей, які добре працюють. А навіщо ви тримаєте тих, хто працює погано?.. Вочевидь — питання іноземця. Погодьтеся, несподівана розв'язка. Тож сьогоднішню сторінку ми й присвятимо несподіваним поворотам сюжету.

Ірина БУЛАНЕНКО.

ВИПАДОК

Фрагмент

Підпис під картиною: Малевич. Шахівниця. Фрагмент

Сергія розмова відверто стомлювала. За час роботи в рекламному агентстві він таких замовників бачив чимало. Людина, яка сиділа перед ним, могла служити ілюстрацією. Його фото можна було помістити до енциклопедії, підписавши: «Новий російнин (українець) підвиду «не з найкрутіших, однак і не лох вухатий» у повному бойовому розфарбуванні». Розфарбування складалося із стрижки «мій дім — в'язниця», широких плечей, неймовірних кистей рук, рельєфу м'язів, що проступав з-під дорогої шкірянки, не найдешевшого годинника (в колишнього генпрокурора крутіший був), масивного персня, браслета і золотого ланцюга, на якому за бажання цілком можна втримати середньостатистичного стаффордширського тер'єра (тер'єр, як з'ясувалося з розмови, теж був наявний). Вуха, що обпливли, вказували на борцівське минуле їхнього власника.

У даний час Валентин (саме так назвався аматор бійцівських собак і золотих прикрас) працює у цілком легальному бізнесі. Його фірма торгувала сантехнікою і кахлем. Власне, саме партія кахлю і була причиною зустрічі так несхожих людей (Сергій за першою освітою був актор, за другою — тележисер, а Валентин, якщо не брехав, колись виграв першість Союзу і взяв «срібло» на чемпіонаті Європи). Отже, кахель потрібно було продати. Від Серьожі було потрібно зняти рекламний ролик. Не бозна-яка робота. «Оскара» за неї не одержиш — однозначно.

Третю годину примхливий клієнт відкидав запропоновані варіанти. Те — заялоожено, це — дорого. Бесіда вочевидь заходила у глухий кут. Свідомість змученого кліпмейкера знущально підкинула в міру геніальне рішення: «Чорний квадрат» Малевича. А що? Простенько і зі смаком. Кахель — білий, кахель — чорний. Спартанський відеоряд, відповідний текст і апофеоз — реквізити фірми.

— Біла плитка у вас є? — питання було поставлено по-за контекстом попередньої розмови.

— Є.

— А чорна? — Сергій піймав себе на думці, що в даній ситуації його поведінка вихована людині здалася б хамством.

Замість відповіді зависла пауза, втім, ненадовго.

— Малевича народ не зрозуміє — буденно видав власник золотого якірного ланцюга.

Наступна пауза тривала ще довше. Свого обличчя Сергій не бачив, але був упевнений, що його вираз цілком відповідав героям гоголівського «Ревізора».

Ролик таки зняли. Як з'ясувалося згодом, колишній борець виявився досить тонким знавцем не тільки російського авангарду, який він полюбляв більше за старий голландський живопис, а й вельми досвідченим у кіно (улюблений режисер — Вісконті) й поезії (симпатії — на боці Рембо, його Валек читав в оригіналі).

Артем ДМИТРЕНКО.

ОТАКОЇ!

Ну живу я тут...

Такого смугастого товариша вдалося побачити у одному зі столичних магазинів. Це «тіло» безтурботно відпочивало на холодильнику з пельменями! Здається, йому навіть дуже зручно, тим паче що знизу — теплий мотор. А в магазині завжди трапиться жалісливий продавець чи покупець, тож вусатий без обіду не залишається.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Логіка грошей проти законів імовірності

Уже не перший рік ім'я майбутньої «Міс України» стає відоме задовго до його обнародування

РАКУРС

Колись ніхто не надавав цьому особливого значення, сприймаючи це як звичайну річ. І лише останнім часом ця тема постала з новою несподіваною гостротою.

Нагадаємо передісторію скандалу: за два дні до запланованого в національному палаці «Україна» фінального шоу в інтерв'ю Валід Арфуш заявив, що жодним змаганням тут і не пахне. А що стосується долі першого місця, то його віддадуть 21-літній киянці Лесі Матвєєвій. Крім того, практично відразу цю сенсаційну інформацію було підтверджено на кількох Інтернет-сайтах, та в остаточному підсумку вона так і не змогла якось істотно вплинути на розподіл призових позицій. 2004 року звання «Міс Україна» здобула модель агентства «Метрополітан-Прем'єр», директором і співвласником якого, до речі, є один із керівників, президент національного конкурсу «Міс Україна».

Сім років тому під час проведення в Києві конкурсу «Міс Європа» зчинився великий міжнародний скандал. Десять учасниць втекли з конкурсу і попросили захисту у своїх посольствах, скаржачись на погрози особистої безпеки, на умови проживання і харчування. Репутація України серйозно постраждала.

Спостерігаючи за телетрансляціями престижних конкурсів краси, ми стаємо свідками того, як українки із року в рік «вилітають», не дійшовши фіналу. Може, на теренах нашої країни перевелися красиві дівчата? Певен: не перевелися. Адже на міжнародних змаганнях моделей наші посідають перші місця без хабарів і «блату». Але якщо на конкурсах краси програють, а на конкурсах моделей перемагають, то значить проблема не в учасницях, а в організації деяких конкурсів.

Едуард ЩУР.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1597 р. У Варшаві страчено Северина Наливайка, ватажка народного повстання в Україні та Білорусії. ■ 1910 р. Помер корифей українського театру Марко Кропивницький. ■ 1914 р. Народилась вишивальниця Олександра Великодна. Створила майже 350 малюнків вишивок. ■ 1920 р. Договір УНР з Польщею про спільну боротьбу проти більшовиків. ■ 1924 р. Народився співак Євген Червонюк. Працював у Харкові. ■ 1974 р. Не стало письменника Володимира Владка. Один із зачинателів української фантастики. ■ 1979 р. У Києві відкрився Театр драми і комедії. ■ 1996 р. Загинув Джохар Дудаєв.

У СВІТ!

Кращий спосіб із ста

Щойно побачив світ другий альбом гурту «Гайдамаки»

Він для багатьох став несподіванкою, бо перед тим студію «Гайдамаків» пограбовано, вкрадено дорогу апаратуру, і дехто пророкував, що альбом вийде не скоро!

Але альбом (він зветься «Богуслав») вийшов, притому на найвищому технічному рівні. Це поки що колекційний тираж, а через місяць з'явиться й масовий.

Ще одна несподіванка — заяви «Гайдамаків» на презентації альбому. Щоб сповна оцінити ці заяви, варто згадати: «Гайдамаки» вважаються одним з кращих фольк-рок гуртів Східної Європи, вони — перший український гурт, з яким уклала угоду про співпрацю відома міжнародна музична фірма EMI. Здається, з таким авторитетом «Гайдамаки» могли б зробити прорив на ринок Росії. Але вони гордо заявили: ми не плануємо продавати свою музику росіянам. Чому? Тому, що ми — гайдамаки, ми — за євроінтеграцію!

Утім, говорити заради самокреклами можна все, а кращою оцінкою служить таки відгук споживача. Так от, для нього альбом теж став несподіванкою. У Польщі вже з'явилися перші відгуки. Ось один з них: «Супер! Усе на своєму місці, усе працює, як у швейцарському годиннику. Деякі з речей можна було зробити, напевно, на 100 способів, і ви зробили найкращий з можливих. Сподівався всякого — але такої насолоди, чесно кажу: ні!».

I сказано це про пісні, які ми всі знаємо і чули, мабуть, в усіх 99 звичних варіантах — «Висить ябко, висить» або «За нашов стодолов»...

Христофор ГРУША.

ВЕЛИКА СИЛА — ДРУКОВАНЕ СЛОВО!

Майже 40 літ тому працював я в райгазеті на Покровщині. Цікаво було! Що не село — окремий колорит. Ось у Гаврилівці колгосп за свій кошт учив молодь у вузах і технікумах. Г не лише агрономів чи механіків готували, а й лікарів, учителів, навіть художників. Колгоспних стипендіатів, які вчилися стаціонарно, було понад сорок душ. А заочників — душ із шістдесят. Такого села не було в усій області.

Не писати про це — просто гріх. Якось ми випустили цілий газетний розворот, присвячений прилученню гаврилівців до науки. Якби оце знайти ту газету, де про це оповідали голова колгоспу Віктор Сердюк та секретар парткому Микола Костюченко! Чи нинішні випускники повірять, що таке було?

... Якось у нас вирішили провести (за участю гостей з області та з Києва) пленум райкому партії — щоб досвід покровців узагальнити і поширити на всю Україну. Пленум призначили на суботу, оповістили про нього за два дні. І редакція мусила хутко готувати спецномер, щоб донести передовий досвід до учасників пленуму. Мені доручили до ранку написати статтю за підписом гаврилівського партсекретаря Миколи Костюченка: як колгосп учить молодь у вузах. Їхати в Гаврилівку часу не було. Та й навіщо? У моїх блокнотах вистачало нотаток від попередніх візитів. Телефоную Костюченку, дістаю згоду на публікацію статті за його підписом. А сам — за свої блокноти. О, є запис про молоду сім'ю. У них уже й маля було, та це не завадило Сергієві, трактористу, вступити заочно до сільгоспінституту, а Ользі заочно вчитися на бібліотекаря.

Я й розпочав статтю зворушливим описом: як стомлений після роботи чоловік бавиться з синочком, поки жінка готує вечерю. А коли всі сплять, молодята до півночі працюють над контрольними і курсовими...

У суботньому номері ця ідилія з Гаврилівки побачила світ. А о 10-й ранку почався пленум. Усім учасникам роздали свіжі номери газети. Доки перший секретар виголошував промову, Микола Костюченко пробіг очима підписаний ним матеріал. Потім озирнувся, відшукав мене якимось зляканим поглядом. Я ледь дочекався перерви. І до гаврилівського секретаря: в чім річ?

— Страшне діло! — каже Костюченко. — Минулого тижня Ольга й Сергій розбіглися...

— Як розбіглися?!

— Ну як! Молоді, гарячі, посварилися, Ольга за дитину — і до батьків. Кинула Сергія. Усе село про це гомонить. А я розписую в газеті, як вони ночами конспекти пишуть! Сміху не оберемося!

Ми з Костюченком мовчимо. Хай гості поїдуть, а в понеділок вирішимо, як викручуватися.

У понеділок я йшов на роботу сам не свій. Що скажу редакторові Михайлу Сергійовичу? Це ж отак славну покровську райгазету ще ніхто і ніколи не ганьбив!

Тільки-но прийшов — задзвонив телефон. Знімаю слухавку.

— Доброго ранку! — каже звідти Микола Костюченко і продовжує: — Не переживай, усе гаразд! Газеті подяка!

— Як це розуміти?

— А так, що Ольга і Сергій помирилися! Як газета прийшла в село, молодятам стало соромно, що мене підвели. Прибігли до мене додому, вибачилися. Сказали й спасибі, що допоміг їм схаменутися...

І Костюченко додав: друковане слово — велика сила!

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Галери й каравели, пірати й королеви

РЕПОРТАЖ

Прямісінько на мене летить англійський галіон, погойдуються на хвилях арабська дау та китайська джонка, а ондечки видніється ціла флотилія галер та каравел. Дивлюся на все це диво й ніяк не второпаю — куди це я потрапив? З'ясовується, на відкритий чемпіонат та першість України із судномоделізму!

Тут представлено переважно моделі кораблів, що ввійшли в історію. Майорять прапори й напинаються вітрила на шлюпах «Восток» та «Мирный», на яких Беллінсгаузен і Лазарєв здійснили навколосвітню антарктичну експедицію. Рветься в бій і легендарна Колумбова «Санта Марія». Здається, зараз з'явиться сеньйор Христофор і Америку відкриють знову!

А ось... душі загиблих кораблів, які колекціонує Юрій Соловйов. Ці фігурки античних богів, птахів, химерних істот і навіть відьом прикрашали носову частину судна — форштевень. Робили їх з дерева й покривали сусальним золотом, як церковні бані. Але був виняток. Знаменитий пірат і дослідник Френсіс Дрейк після того, як його «Пелікан» зумів утекти від двох іспанських галіонів, наказав перейменувати корабель на «Голден Хінкс» й установити на ньому фігурку лані зі щирого золота. Міг собі чоловік'яга, на честь якого названо протоку між Південною Америкою та Антарктидою, дозволити собі й таке. Адже свого часу награбував у іспанських колоній стільки золота, що срібло наказав кидати за борт. Тож і з англійською королевою не забував ділитися. А її величність подарувала піратові звання «сер» і висловила бажання ступити на борт його судна.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Ось тут і стався неабиякий конфуз — один із матросів, не розглядівши добре з рей гостю, спересердя крикнув: «Куди тебе чорти несуть, шльондро!»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011073. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

